

MIF BANDY
100 år

1924 - 2024

INNHold

Forord	s. 5	Årskavalkade 1980 - 1990	s. 44
Hilsninger	s. 6	Årskavalkade 1990 - 2000	s. 50
Historien i årene 1924 - 1930	s. 12	Årskavalkade 2000 - 2010	s. 54
Årskavalkade 1930 - 1940	s. 16	Årskavalkade 2010 - 2020	s. 60
Årskavalkade 1940 - 1950	s. 20	Årskavalkade 2020 - 2024.....	s. 64
Årskavalkade 1950 - 1960	s. 24	Damebandy	s. 70
Årskavalkade 1960 - 1970	s. 28	Aldersbestemte klasser	s. 72
Årskavalkade 1970 - 1980	s. 36	Statistikk.....	s. 85

STYRET

Bak fra venstre: Runar Andreassen, Bent Nilssen og Jørn Walther Kristiansen.
Foran fra venstre: Pia Gunnerud Sørensen, Tom Andersen, Ann Irén Svane Mathiassen, Lisbeth Ranum Vedal og Turid Kolstadløyen.

JUBILEUMSKOMITEEN

Fra venstre: Boye Skistad, Tom Andersen, Ann Irén Svane Mathiassen og Bent Gommerud.

FORORD

MIF Bandy fyller 100 år 19. desember 2024. Det må selvfølgelig markeres. Lørdag 26. oktober skal bandygruppa invitere til 100 års fest på MIF Huset. Det er likeledes bestemt at samtlige MIF lag i alle kategorier – aldersbestemte klasser og seniorer skal invitere ulike lag og klubber til jubileumskamper. Det viktigste er kanskje likevel dette jubileumsheftet som skal inneholde stoff knyttet til de mange suksesshistoriene som bandygruppa har fått oppleve gjennom disse 100 åra.

MIF Bandy har erobret 14 NM og deltatt i 30 NM-finaler i seniorklassen, og tatt 11 seriemesterskap etter innføringen av denne type mesterskap i 1976. Vi er eneste klubb i Norge som har spilt sammenhengende i eliteserien siden oppstarten i 1932 – og er i øyeblikket nr 2 på forbundets maratontabell som synliggjør hvilke klubber i eliteserien som har tatt flest poeng, og hatt best plasseringer gjennom over 90 år. MIF har også 3 «store pokaler», det er «Hans Majestets Kongens Pokal» som tildeles den klubben som først tar 3 NM «raskest» - 3 napp i kongepokalen. Klubben har også hatt 50 spillere på det norske A-landslaget.

I aldersbestemte klasser har MIF 24 norgesmesterskap, derav 4 i old boys. Jubileumskomiteen har likevel valgt å ha fokus i dette jubileumsheftet på seniorbandyen, selv om alle mesterskap, spillerstatistikk etc i alle klasser selvsagt fremkommer i «statistikken» bakerst i heftet.

Av praktiske grunner har vi delt stoffet inn i tiårs-bolker. Likeledes har vi tatt sjansen på å velge ut 2-4 profiler i hvert decennium. Flere andre kunne ha fortjent en plass, eller kommet i stedet, men dette har vært jubileumskomiteens valg – et utvalg av spillere, ledere og trenere som har satt sitt tydeligste preg på bandyen i MIF i respektive tiår.

En stor utfordring har vært utvalget av bilder. Vi vil i første rekke takke DT og Eiker Arkiv for å bistå med viktige fotos, men også MIFs eget arkiv og enkeltpersoner har vært viktige bidragsytere. Det viktigste med heftet er at vi tar vare på historikken, og det er jo ingen gruppe i klubben som har hatt eller har like stor suksess som bandygruppa. Det viser statistikken med tydelighet. Dog – heftet skal forhåpentligvis også gi leseren en opplevelse og en innsikt i sine forfedres miljø og prestasjoner.

LYKKE TIL!

Jubileumskomiteen MIF Bandy 2024
MIF Bandy styret

Hilsen til 100-års jubelanten!

Det er en stor glede å kunne gratulere MIF Bandy med 100-års jubileet!

Siden starten i 1924 har det skjedd en enorm utvikling både i samfunnet og i idrettsforeningen. Gjennom disse 100 årene har MIF Bandy vokst seg til en viktig og godt synlig særiddrett i Mjøndalen Idrettsforening.

MIF Bandy er den idrettsgrenen i MIF som historisk har oppnådd størst suksess. De har fostret en rekke landslagsspillere og profiler, og har hatt ledere i sentrale posisjoner i så vel krets, som forbund og internasjonale fora. Gjennom disse 100 årene har bandygruppa også gjort en strålende innsats for bredden og lokalmiljøet.

Vassenga er samlingspunktet for MIF Bandy, og her gjøres det hvert år en stor dugnadsinnsats for å drifte og utvikle anlegget. MIF ønsker å rette en spesiell takk til alle de frivillige som stiller opp for aktivitet og et rikere fellesskap.

I forbindelsen med jubileet har det blitt lagt ned en betydelig dugnadsinnsats for å få på plass et jubileumshefte som vil være en svært viktig dokumentasjon av MIF Bandy sine første 100 år i ord og bilder. Dette er en dokumentasjon som også er veldig viktig for MIF som idrettsforening. Vi retter en stor takk til de som har bidratt til at denne boka har blitt realisert.

Gratulerer med jubileet, og gratulerer med denne jubileumboka!

**Jubileumshilsen fra
Mjøndalen Idrettsforening**

Hilsen fra ordføreren

Kjære medlemmer og venner av Mjøndalen Bandy!

Det er med glede og stolthet jeg gratulerer dere med 100-årsjubileet! Dette er en bemerkelsesverdig milepæl som vitner om engasjement, utholdenhet og kjærlighet til idretten.

Gjennom et århundre har Mjøndalen Bandy vært en viktig del av lokalsamfunnet. Dere har bidratt til å fremme fysisk aktivitet, samhold og sunn konkurranse. Innsatsen deres har inspirert generasjoner, skapt utallige minner og vennskap.

Jeg må berømme utrolige resultater - 14 norgesmesterskap, 11 seriemesterskap og en rekke NM i aldersbestemte klasser. Over 50 A-landslagsspillere fra Mjøndalen har spilt for Norge. Det forteller om god treningskultur og målrettet arbeid. Mjøndalen Bandy har også hatt damebandy i mange år. Det vitner om en klubb som utvikler seg med tiden. Mjøndalen har alltid satset på god rekruttering og god dugnadsånd.

Bandy har lange og gode tradisjoner i kommunen vår. For meg som er over snittet glad i bandy har det lenge vært en fin tradisjon å se oppgjørene andre juledag mellom Mjøndalen og Solberg. St. Halvards Brønn er illustrert med et bilde av bandyspillere. Bandy var viktig som kulturbærer i tidligere kommuner, men har også en stor plass i den nye kommunen vår. Mjøndalen Bandy er svært viktig for denne kulturen. Sammen skaper vi gode opplevelser, det heier jeg på!

Jeg vil takke alle som har vært en del av reisen til Mjøndalen Bandy - fra grunnleggerne til dagens medlemmer, trenere, frivillige og støttespillere. Deres dedikasjon og innsats har gjort Mjøndalen til det er i dag. La oss feire denne anledningen med glede og stolthet. Vi ser frem til enda flere år med suksess og fellesskap!

Med de beste ønsker for fremtiden!

**Kjell Arne Hermansen
Ordfører**

Hilsen fra Bandyforbundet

Kjære medlemmer av Mjøndalen Bandy!

GRATULERER MED 100 ÅRS JUBILEET!

Det er med stolthet og glede Norges bandyforbund ønsker Mjøndalen Bandy til lykke med 100 års jubileet og en stor dag!

Mjøndalen bandy har vært en viktig og stabil klubb i norsk bandy helt fra den spede begynnelse, og vant sitt første NM-gull allerede i 1930. Siden det har klubben vunnet ytterligere 14 NM-titler, sist i 2006. Siste finale ble spilt i 2011.

Helt siden 1947, da den øverste serien for herrer ble landsomfattende, har Mjøndalen Bandy, som den eneste klubben i Norge, spilt på øverste nivå uten opphold.

Mjøndalen bandy har vært en trofast leverandør av landslagsspillere på alle nivåer i mange år, og har i tillegg bidratt med ressurspersoner og kompetanse i sentrale roller i norsk bandy både nasjonalt og internasjonalt.

Det har vært arrangert en rekke A-landslagskamper, VM-kamper og aldersbestemte mesterskap på Vassenga, men like viktig er all aktivitet for barn, unge og øvrig lokalbefolkning. Vassenga som møte, og lekeplass har vært og er viktig for mange skøyteglade barn og voksne.

Norges bandyforbund ser med glede at dere fortsatt arrangerer bandyskoler, aktiviteter for barn og unge, og ikke minst cuper for alle aldersgrupper. Det er viktig for spillerne, for bandysporten og Mjøndalen bandy som klubb. Engasjementet deres er beundringsverdig, og dere kan virkelig være stolte av det dere får til.

NBF ønsker dere til lykke med jubileet og dagen, med feiringen, og med jubileumssesongen 2024/25.

**Hilsen NBF
v/Richard Brande
Leder bandyseksjonen**

DOMMERE

- EN NØDVENDIG OG VIKTIG RESSURS I BANDYSPORTEN

Bandysporten i MIF har blitt båret fram av mye entusiasme og frivillighet. Tillitsvalgte har stilt opp på alle plan. Mange ildsjeler har gjennom år vært med på å holde hjulene i gang. Det har ikke alltid vært gyldne tider. Utallige utfordringer har blitt løst, og stort sett uten konflikter og uenighet.

En viktig og helt avgjørende faktor i absolutt alle bandykamper er nøytrale og gode dommere. Dette er ei gruppe mennesker som må ha nødvendig regelkunnskap og kompetanse innen bandy, men som også må inneha menneskelige egenskaper og forutsetninger for å lede bandykampene på en fair og rettferdig måte. Helt spesielle evner til å lese de mange situasjoner som oppstår i enhver kamp er nødvendig, til beste for de involverte spillerne og lagene.

MIF har heldigvis hatt mange gode dommere. Flere har nådd langt og fått lede kamper både i NM-finaler og i internasjonale oppgjør. Den første MIF-dommeren som fikk muligheten til å lede NM-finale var Daniel Jensen i 1950. Samme året fikk Daniel mye ros og høy score i både svensk og

finsk presse da han ledet A-landskampen mellom Sverige og Finland.

Senere har både Ørnulf Dahlin, Sjur Kortgård, Rolf Hatland, og Mats Gunnar Ericsson dømt NM-finaler, sistnevnte hele 4 ganger. Mats Gunnar Ericsson dømte også damenes NM-finale i 2016. Finn Rune Karlsen har dømt NM-finaler i dameklassen både i 2010 og 2019.

Mats Gunnar Ericsson og Finn Rune Karlsen har også dømt kamper i damenes bandy-VM. Vårt unge dommertalent Jonathan Gustavsen Kathrud dømte under damefinalen i 2024.

Det henvises for øvrig til jubileumsheftets statistikk.

Noen ord om forsiden

Det er alltid vanskelig for en jubileumskomite, når ei bok eller et hefte skal skrives i forbindelse med jubileet, å velge ei forside som er relevant. Samtidig som det alltid også er et ønske om å være kreativ, å gjøre et valg som har en viss «originalitet», et visst originalt «utseende».

Denne gangen mener komiteen, som også er ansvarlig for jubileumsheftet, at valget var enkelt. Forsiden preges av de 3 personene som gjennom bandygruppas 100 år – kanskje mer enn noen andre, har markert seg ikke

bare på klubbplan, men også nasjonalt og internasjonalt som spillere, trenere, og/eller ledere. De tre utvalgte er Tom Andersen, Boye Skistad, og Tore Walther Kristiansen. Det viktigste argumentet for at dette nok er de tre største personlighetene i MIF Bandy, er at samtlige også er æresmedlemmer i klubben – primært basert på sin innsats for MIF Bandy, men også for sitt engasjement og sin innsats både nasjonalt og internasjonalt for bandysporten.

TOM ANDERSEN

- 651 A-kamper i MIF
- Norgesmester og seriemester flere ganger
- 95 A-landskamper, NBFs bragdmerke
- MIF Bandys leder fra 2010 (og fortsatt leder)
- Leder av Buskerud Bandykrets
- Æresmedlem MIF 2023

TORE WALTHER KRISTIENSEN

- 700 A-kamper i MIF (fleest i klubben)
- Norgesmester og seriemester flere ganger
- 25 A-landskamper, NBFs bragdmerke
- Trener i flere sesonger
- Leder i flere sesonger
- Æresmedlem MIF 2010

BOYE SKISTAD

- 381 A-kamper i MIF
- Norgesmester og seriemester flere ganger som spiller og trener
- 55 A-landskamper, NBFs bragdmerke
- A-landslagstrener
- NBF generalsekretær
- IBFs gullmedalje
- NIFs hederstegn (primært for sin innsats for bandysporten)
- NBFs gullmerke
- Æresmedlem MIF 2000

MIF BANDY 100 ÅR

De historiske år – og våre første.

Legenden forteller at det i Amerika allerede på Coloumbus' tid var indianere som drev med et bandylignende spill på islagte elver. Med stokker i hendene løp de over isen. Likevel kan ikke indianere fra det 15. århundre gjøre krav på å kalle seg opphavsmenn til bandysporten. I litteratur og kronikker finner man beretninger som stammer fra England, og som nevner ordet «Bandy» - et isspill med køller.

Når og hvor bandy for første gang ble spilt her i landet er uvisst. Det vi vet er at Christiania Hockeyklub, sammen med Skøiteklubben og Akademisk Fotballklubb tok opp sporten og spilte kamper i 1903. Frem til 1907 ble det brukt 11 spillere på laget. Fra da av begynte man å spille 7-mannsbandy. Bandyen ble først organisert i 1911, da Norges Fotballforbund tok opp bandy som en del av forbundets virksomhet. Og - det første norgesmesterskap ble arrangert i 1912. På det tidspunktet var bandyen landsomfattende med klubber fra Trondheim, Skien og Arendal i tillegg til klubber fra Drammens- og Osloregionen. I perioden 1912 til og med 1928 ble det kun spilt 7-mannsbandy med Ready som dominerende klubb. Ready vant samtlige Norgesmesterskap i denne perioden unntatt i 3 sesonger, da Drafn, Trygg og Forward fikk hvert sitt NM.

Norges Bandyforbund ble stiftet 17.10.1920, den gang under navnet Norges Ishockeyforbund. Navneendringen, Norges Bandyforbund, ble først vedtatt på forbunds-tinget i 1929. Da ble også 11-mannsbandyen introdusert med B-14 som norgesmester. Allerede året etter, i 1930, tok MIF sitt første NM.

Introduksjon av bandy i Mjøndalen

1924-1930

Det første initiativet til oppstarting av bandy i Mjøndalen ble tatt av styret 19. desember 1924. MIF hadde da allerede fått utlevert «sprøyte» for opparbeidelse av skøytebane. Senere samme vinter ble det første ishockeyutvalget i MIF valgt med Martin Østgaard som oppmann. Øvrige medlemmer var Anders Christiansen og Aksel Borgersen, og med Trygve Horne som varmann.

Parallelt med oppstartingen i Mjøndalen var MIF sammen med Drafn, Drammens Ballklubb og Skiold initiativtager til dannelsen av Drammen&Omegn Ishockeykrets, offisielt stiftet 1. desember 1925 - nøyaktig et år etter etableringen av MIF bandy. Årets etter, i 1926, ble kretsen kalt Buskerud Ishockeykrets. Da bandyfor-

bundet vedtok å gå over til 11-mannsbandy sesongen 1928/29 tok kretsen navnet Buskerud Bandykrets. Martin Østgaard og senere Paul Blomquist var kassere i kretsstyret i disse åra.

Da NBF vedtok å innføre 11-mannsbandyen i Norge, tok interessen av i Mjøndalen. Klubben, og de mange gode fotballspillerne som allerede hadde markert seg med NM-finale i 1924, og flere ligamesterskap på 1920-tallet på nasjonalt nivå, så på bandyen som en ypperlig idrett vinterstid i forberedelsene til sommerens fotball. Ingen stor overraskelse i MIF og i idretts-Norge derfor at klubben tok sitt første NM i bandy i 1930, og ble «dobbeltvinner» i 1937, med NM i både fotball og bandy.

MIF Bandys største personligheter 1924-1930

MARTIN ØSTGAARD

Martin ble valgt til klubbens første bandyformann, på stiftelsesdagen 19. desember 1924. Selv om fotballen stod hans hjerte nærmest, hadde han de lederegenskapene som skulle til for å ta dette viktige initiativet til å innføre en ny idrett i MIF. Han var drivkraften bak etableringen av MIF Bandy, og tok også på seg kassererjobben i Buskerud Bandykrets året etter, da kretsen ble stiftet 1. desember 2025. Han satt i begge disse styrer i flere år. – Martin ble klubbens 4. æresmedlem i 1947.

ERLING ANDERSEN

Erling Andersen var også en lederskikkelse i MIF, mest på fotball – og bandybanen. Han ble klubbens første landslagsspiller i bandy og fikk også landskamper i fotball. Han var på vei inn i sentrale lederoppgaver i MIF etter sin aktive karriere, men ble bygdas ordfører i flere år, som hindret ham fra nettopp det. Han kvalifiserte seg likevel til statuetteen i MIF som den 7. ende i rekka, en utmerkelse som henger svært høyt i klubben. Erling var en lederskikkelse både på og utenfor banen.

AKSEL BORGERSEN

Det er vanskelig å komme utenom Aksel Borgersen i denne sammenheng. En person, som sammen med mange andre, hadde MIF og brunfargen godt forankra i hjertet. Sammen med Martin Østgård var han drivkraften bak stiftelsen av MIF Bandy. Da Martin hadde gjort «sin del» av jobben og etter hvert fokuserte mer på sin fotballkarriere i MIF, og på selve foreningen MIF, fortsatte Aksel som leder og oppmann i bandygruppa. Han var drivkraften i over 10 år, fra 1924 til 1934, og sørget for god drift, god økonomi og utvikling av bandysporten i Mjøndalen.

Dette er MIF Bandy sitt første 11er-lag.

NM-VINNERE 1930: Sigurd Andersen, Einar Andersen, Einar Olsen Bolstad, Bjarne Pettersen, Paul Blomqvist, Hans Andersen, Erling Andersen, Jørgen Hval, Gunnar Andersen, Daniel Jensen, Lars Larsen.

ÅRSKAVALKADE 1930-1940

Sportslig

Bandysporten begynte etter hvert, utover på 1920-tallet, å bli akseptert som en «fullverdig» idrett. På grunn av dens mange likhetstrekk med fotball begynte så vel spillere som ledere, og ikke minst media, å betrakte «vinterens fotball» som en ypperlig kombinasjonsidrett med denne mest populære av alle lagidretter. Resultatet av denne holdningsendringen var mer systematisk, regelmessig og intensiv trening. Forberedelsene startet tidlig på høsten for de som ikke spilte fotball, og så snart fotballsesongen var over primo/medio oktober

fungerte bandylaget allerede fra første kamp på isparketten. I 1930 ble så vel A-laget som B-laget kretsmeistere og A-laget tok sitt første NM gull i bandy etter å ha slått Trygg, Oslo 2-0. Hele 9 sentrale fotballspillere i MIF, med Einar «Gubbe» Andersen i spissen, var med på dette laget. Erling Andersen, bror av Gubbe, ble for øvrig klubbens første landslagsspiller i 1930. Det var likevel jevnheten og stabiliteten, og ikke minst lagspillet som mest preget dette laget.

NM-VINNERE 1940: Anders Tangerud, Nils Larsen, Magnus Jensen, Jørgen Hval, Bernt Jensen, Yngvar Christensen, Rolf Gundersen, Gunnar Andersen, Sverre Nordby, Øyvind Høibakk, Åge Nilsen, oppmann: Daniel Jensen.

Med sine fremragende prestasjoner på sommeren, i Norgeseliten på hele 30-tallet, og derfor med et tett sesongprogram ble det mye «slitasje» på enkelte spillere. Prestasjonene i NM ble følgelig noe ujevne i perioden 1931-1935. Men MIF ble uttatt som et av Buskeruds 3 representanter til å delta i forbundets nyopprettede landsserie. Og – publikumsinteressen tok seg veldig opp etter at det ble etablert nye bandylag mer eller mindre over «hele» landet. Ikke minst i Mjøndalen og i Drammen. Det var derfor litt av en gest, da Norges Bandyforbund vedtok å legge NM finalen til Mjøndalen i 1935. Vi tapte knepent mot Drafn i kampen om finaleplassen. Men finalen gikk i Mjøndalen med HKH Kronprins Olav til stede. MIF var 25 år og MIF Bandy 10 år. Så det ble en kamp med et stort publikum, selv om finalen ble spilt mellom Drafn og Stabæk.

I 1936 tapte vi ufortjent mot Grane, Sandvika i NM finalen, men fikk revansje året etter mot samme klubb. MIF laget var svært motivert og rundspilte Grane i perioder. Seieren 4-0 kunne absolutt ha vært større i 1937. Senere samme høst tok MIF sitt 3. NM gull i fotball, med mange av de samme spillerne. MIF ble med andre ord «dobbeltvinner» dette året, med NM både i bandy og fotball, for øvrig som eneste klubb noensinne i disse to idrettene.

Med Norges Bandyforbund som initiativtager ble også – omsider – den svensk-norske serien en realitet. Sammen med Drafn, Grane og Stabæk skulle MIF forsvare Norges ære. Serien skulle gå over to sesonger og var ment å skulle sette fart i bandysportens utvikling her hjemme. Foran avreisen til Västanfors og Nässjö ble det bestemt at hver spiller skulle «ta med mat til 2 måltider og yde 2 kr til middag». Bandyforbundets økonomi var med andre ord ikke spesielt sterk på dette tidspunktet. Sportslig sett gikk det heller ikke bra. Det ble tap i begge kamper, som dog var som forventet.

Et godt bandyår til tross, det ble knepent tap for Drafn i NM finalen i 1938. Etter 2-2 i første kampen, tapte vi 2-4 i omkampen. En hyggelig opptur dette året var guttelagets kretsmeesterskap, som viste at klubbens rekrutteringsarbeid var positivt. A-lagets prestasjoner og resultat i 1939 var imidlertid skuffende. Forventningene før sesongen hadde vært store. Det var følgelig en revansjepreget gjeng som forberedte seg godt til sesongen 1939/40. MIF ønsket å vise «Bandy-Norge» at fjorårets dårlige sesong kun var forbigående. Vi visste at mannskapet var godt nok. Med solid grunntrening, og med stor tro på egne kvaliteter, gikk vi til seriespillet. Vi vant vår pulje med Drafn som største opponent, feide Drammens Ballklubb av banen i semifinalen, og slo Stabæk 2-0 i finalen – på Kadettangen i Sandvika. Drammens Tidende skrev etter kampen, blant annet:

«Bandyfinalen i Sandvika ble en triumf for Mjøndølingene, som viste et spill alle tilskuere var enige om fortjente mesterskapet. Stabæk ble satt helt utenfor og det var sjelden at målvakt Sverre Nordby måtte tre støttende til».

Administrasjon - Annet

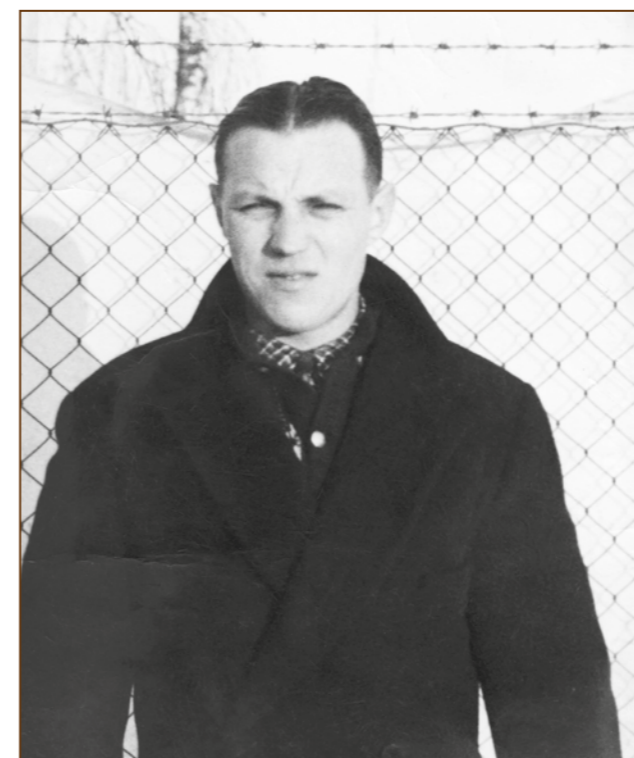
Martin Østgaard var initiativtager, drivkraften og formann i MIF bandy de første åra på 20-tallet. Sammen med Aksel Borgersen og Paul Blomquist tok de på seg de sentrale lederposisjonene i bandygruppa. Aksel Borgersen overtok formansjobben etter Martin i 1926 og var bandygruppas leder («opmand») til og med 1933. - Da Drammen&Omegn Ishockeykrets ble stiftet 1. desember 1925, nøyaktig et år etter stiftelsen av MIF bandy, tok Martin også på seg kasserer jobben i kretsen. Kretsen endret for øvrig navn til Buskerud Ishockeykrets året etter - og da 11-mannsbandyen ble innført i 1928/29 ble navnet Buskerud Bandykrets. Da overtok Paul Blomquist kasserer jobben etter Martin Østgaard i kretsstyret. - I denne sammenheng bør det nevnes at Paul Blomquist også spilte både fotball og bandy i MIF og er norgesmester i begge grener.

Erling Andersen ble klubbens første landslagsspiller med sin debut mot Sverige i Stockholm i februar 1930. Flere andre MIF spillere fikk landskamp(er) utover på 30-tallet. Spesielt kan nevnes Nils Larsen Gommerud, Erik Pedersen, og Bjarne Pettersen. Sistnevnte fikk også landskamper i fotball, som Erling Andersen.

Fra 1933 innførte kretsen kretskamper for juniorer, og fra 1937 obligatoriske kamper for guttelag.

MIF Bandys største personligheter 1930-1940

GUNNAR ANDERSEN

Gunnar Andersen var MIF forsvarets solide back i 20 sesonger. Sammen med Jørgen Hval er han eneste spiller med klubbens 4 norgesmesterskap i perioden 1930-1947. Han var en tacklingssterk og hurtig back, men også en lederskikkelse på banen. Gunnar var en typisk klubbspiller og fikk ingen landskamper.

JØRGEN HVAL

Jørgen var nok en bedre fotballspiller enn bandyspiller - og fikk da heller ingen landskamper i bandy. Men flere landskamper i fotball. - Han vil alltid bli husket som den eneste i klubben med sine og MIFs 7 norgesmesterskap i perioden 1930-1947, 3 i fotball og 4 i bandy. Jørgen har også hatt tillitsverv i klubben og er med det en selvskreven statuettinnehaver. En pris han mottok i klubbens jubileumsår 1960.

1940-1950

Sportslig

Norsk Bandy stod sterkt i 1939/40. Mye arbeid var lagt ned for å komme nærmere svensk og finsk nivå. At vi hadde lyktes, beviser resultatene 2-2 mot Sverige, og 1-2 mot Finland – i 1940, og med flere MIF spillere på landslaget. I kampen mot Finland, som ble spilt på Bislett foran over 11.000 tilskuere (den mest sette kampen i norsk bandy) deltok MIF spillerne Nils Larsen,

Aage Nilssen, og Yngvar Christensen. Kongefamilien var endog til stede, og alle inntektene gikk til alle ofrene som ble drept i den finske vinterkrigen i 1940. Mest sentral i det gode MIF laget var Nils Larsen Gommerud, som spilte samtlige A-landskamper i perioden 1936-1940, totalt 6. En spiller som nok hadde fått flere landskamper, om ikke krigen hadde satt en stopper for nettopp det.

NM-VINNERE 1947: Anders Tangerud, Nils Larsen, Edvin Engstrøm, Bernt Jensen, Jørgen Hval, Rolf Gundersen, Kåre Hval, Gunnar Andersen, Sverre Nordby, Øyvind Høibakk, Bjarne Hammerborg.

1940-1945 (Krigsårene)

Det ble lagt til rette for et cupmesterskap i norsk bandy i sesongen 1940/41. Men da tyskerne blandet seg inn, trakk samtlige klubber sine påmeldinger. Og – den illegale idretten vokste fram. Det var ikke mulig å spille bandy på de ordinære bandybanene, men inne på skogsvannene og på fjordisen var det daglig, vinterstid, fullt opp av køllesvingende bandyspillere. Det ble derfor, likevel, arrangert såkalte «krigsmesterskap» både i 1943, -44 og -45 – dog uten deltagelse fra MIF. Årsaken

var sabotasjen mot jernbanen i Mjøndalen i 1943, som gjorde at spillerne måtte «gå stille i dørene».

Bandyaktiviteten var derfor laber i Mjøndalen i krigsårene. De ivrigste spilte bandy på skogstjerna, især på Åsendammen og Grunntjern – senhøstes og tidlig vinter. Med tidvis store snømengder forsvant likevel skøyteaktivitetene – og MIF valgte ikke å stille lag i de såkalte «krigsmesterskapene».

1945-1950

Som tilfellet var med all norsk idrett i fredsåret 1945, var interessen stor foran den kommende bandysesongen. Sommeren 1945 hadde Norges Bandyforbund 150 klubber med til sammen 6900 medlemmer. NBF vedtok derfor å droppe den tidligere serieordningen fra 1932 for å gjennomføre et NM etter «utslagsmetoden». Hele 64 lag ble godkjent for deltagelse i dette cupspillet. Nesten litt overraskende for de fleste bandyentusiaster slo MIF favoritten Stabæk 2-0 i den første kampen, i kvalifiseringsrunden. Bærumklubben som var blitt «krigsmester» både i 1943, 1944 og 1945. Vi røk likevel ut i kvartfinalen dette året, 3-4 mot nettopp Stabæk.

Vi bygde delvis opp et nytt lag i 1946, en fin blanding av rutine og unge spillere. Det var likevel hele 8 spillere fra mesterlaget i 1940, som også tok hjem kongepokalen i 1947. B-laget som bestod av mye ungdom ble kretsmeistere i 1946, slik at forventningene var store foran sesongen 1946/47. Et viktig år for både MIF og Drafn, siden begge klubber hadde to napp i den STORE Kongepokalen, som måtte vinnes 3 ganger for å få den til odel og

eie. Pokalen fikk for øvrig tilnavnet «Buskerudpokalen», fordi det bare var Skiold (i 1938) sammen med Drafn og MIF som hadde napp i denne pokalen.

Vi innledet sesongen med 3-2 seier over Mode. Alt syntes å fungere normalt. Men så sprang den «store bomben», kanskje det bitreste tapet noensinne i MIFs 100 årige bandyhistorie. Vi greide å tape 2-5 mot Birkebeineren, som MIF aldri hadde tapt mot, og som også ble betegnet som det svakeste laget i pulja vår. Men denne andre seriekampen ble en vekker. Laget økte treningsdosene, og med en skjerpet innstilling gikk laget ubeseiret gjennom resten av seriekampene – og var følgelig klar for semifinale. Mot Stabæk. Med 8 spillere fra mesterlaget i 1940 sikret MIF laget seg finaleplass med seier 3-1. I finalen på Bislett foran 2000 tilskuere slo vi Frigg med de samme sifrene. Det betød likevel at H-M. Kongens vandrepokal nå ble vår til odel og eie. Drammens Tidende skrev: «Det har vist seg ved alle mesterskap at det tilfaller den klubb som bygger på lagspillet, og da må nødvendigvis Mjøndalen komme

langt frem i rekka, for enten det gjelder fotball eller bandy, så er det laget Mjøndalen som feirer de store triumfer – og ikke noen enkeltspillere. Det er lagånden og lagspillet som står høyest der i gården». – Det bør nevnes at eneste spiller med 7 NM for MIF i perioden 1930 til 1947, i fotball og bandy, de 7 NM MIF tok i denne perioden – er Jørgen Hval. Og – Gunnar Andersen var med på å ta samtlige 4 NM i bandy.

Mange spillere ga seg etter suksessen i 1947, mest på grunn av høy alder. Dermed måtte klubben bygge opp et nytt lag med spillere født på 20- og tidlig 30-tallet. Selv om stammen i laget var intakt, ble tilsiget av nye, unge spillere for stort til at vi kunne hevde oss mot de beste. Stabiliteten og balansen i laget var ikke som tidligere i de kommende sesongene, frem mot sesongen 1951/52, da vi igjen nådde finalen i Norgesmesterskapet. Vi var også gode nok til å forsvare plassen i eliteserien de kommende 3 sesongene – og faktisk like frem til i dag, som eneste klubb i bandy-Norge. Det sier alt om bandyens betydning i klubben, om bandymiljøet og kvaliteten på de sportslige prestasjonene i over 90 år. Seriespill og kvalifisering til NM sluttspillet tok til første gang i 1932 – og MIF bandy har aldri vært ute av «eliteserien». Som eneste klubb!!

Martin Østgaard (t.v) sammen med daværende Kronprins Olav (nr 2 f.v) på Vassenga under NM-finalen mellom Stabæk og Drafn i 1935.

Paradoksalt nok maktet vi, nettopp i denne perioden, å slå et svensk lag, i den «svensk-norske serien». Seieren kom mot Arvika, 3-1, et svensk lag som dog ikke var av samme kvalitet som de vi møtte før krigen. Det skyldes at svenskene denne gang, av økonomiske, sportslige og praktiske årsaker, kun stilte med lag fra Värmlands-distriktet. Likevel en seier det stod respekt av og skapte stor begeistring i klubben – og ikke minst i bandymiljøet i MIF.

Administrasjon - Annet

Landet, og med det idretten, skulle bygges opp etter krigen. Blant de idrettene som stod godt rustet var Bandyen. I 1945 var det gått 25 år siden Norges Bandyforbund ble stiftet – og det ble markert med et jubileum.

I MIF stod bandyen også sterkt. Både gutte – og juni-orlagene våre var hele tiden blant kretsens og landets beste. Guttelaget vant KM 2 år på rad og tok Buskerud Bandykrets' oppsatte «Jubileumspokal» til odel og eie i 1951.

Daniel Jensen ble norgesmester i 1930, som målvakt. I 1937 ble han leder av bandyavdelingen i MIF. Han hadde alle faglige og menneskelige egenskaper til det. I tillegg ble han en forkjemper for å utvikle bandydommere, der han sjøl gikk i bresjen. Han ble klubbens første dommer i NM finalen mellom Drafn og Mode i 1950 – og klubbens første landslagsdommer (Sverige-Finland) i 1951. I begge kamper med gode kritikker. – Lederjobben i MIF bandy hadde han til og med sesongen 1948. Senere ble han formann i MIF. Han ble derfor, vel fortjent, klubbens femte æresmedlem i 1960, for øvrig i forbindelse med MIFs 50årsjubileum.

MIFs største personligheter 1940-1950

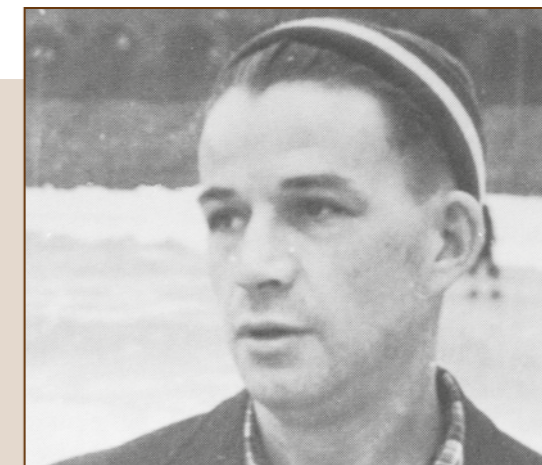

DANIEL JENSEN

Mannen med tilnavnet «bandygeneralen». Han ble norgesmester, som målvakt, i 1930. Sykdom tvang han over i administrative oppgaver – i klubb, i krets og i forbund. I perioden 1935-1948 var han leder av bandygruppa, klubbens første gullalder i bandy. Etter det satset han på dommergjerningen og dømte så vel NM-finale som landskamp tidlig på 50-tallet. Daniel ble klubbens 5. æresmedlem i 1960, da han også var klubbens formann.

NILS LARSEN GOMMERUD

Nils omtales som en av klubbens mest fremtredende bandyspillere gjennom tidene. Han ble norgesmester med MIF 3 ganger og har 6 A-landskamper i bandy. Som var mye på den tid, med få landskamper per sesong, og med 5 krigsår uten landskamp. Han ble klubbens første «bragdmerkemann», en pris som NBF står bak. Likeledes mottok han klubbens hederstegn allerede i 1949. Nils ble også, av media, kåret til «Årets idrettsutøver i Norge» i 1937, da MIF ble norgesmester både i bandy og fotball – og Nils var den store spilleren

i bandy og også med i «fotballstallen», blant annet med et innhopp i finalen i 1938 mot Fredrikstad.

1950-1960

Sportslig

Etter mesterskapet i 1947 startet oppbyggingen av et «nytt» MIF lag. Noen få rutinerte spillere fortsatte. Når vi da i tillegg hadde fått Ørnulf Dahlin fra Sparta, Drammen, og Åge Formo – begge med mange år i MIFs A-lag og med flere A-landskamper – i spissen for flere gode, unge spillere var forventningene igjen store foran sesongen 1951/52. Det var nok en gang lite overraskende at Stabæk og MIF vant hver sin avdeling og kvalifiserte seg for finalespill. Denne gang på vår egen hjemmebane og med et rekordstort publikum. Vi spilte en strålende 1. omgang og ledet 3-1 ved pause, samtlige scoringer av nevnte Åge Formo. Ingen trodde at Stabæk skulle greie å snu kampen, så stemningen var skyhøy i pausa, ikke minst blant publikum. En kombinasjon av endret Stabæk-taktikk og et svakt forsvars-/målvaltsspill gjorde at vi gikk på et forsmædelig 3-4 tap. For øvrig Stabæks første Norgesmesterskap i bandy.

Alle bandyentusiaster så likevel positivt på fremtiden i Mjøndalen. Vi hadde vært gjennom et generasjonsskifte og spilt oss frem til NM finale med et relativt ungt mannskap. I sesongene 1953 og 1954 var vi også blant

landets fremste bandylag, men manglet den flaksen som er nødvendig for å nå helt til topps. Med et stabilt og noe mer rutinert mannskap spilte vi i sesongen 1954/55 mange gode seriekamper og kjempet med Drafn og Stabæk om finaleplassen. Bærumslaget spilte seg frem til sin fjerde strake NM finale i februar 1955 og var svake favoritter mot et MIF lag som dog hadde imponert så langt. Stabæk trakk imidlertid, meget fortjent, det lengste strået og vant 3-1 på sin egen hjemmebane.

De rutinerte spillerne ga seg etter sesongen, og MIF måtte nok en gang starte oppbyggingen av et «nytt» ungt MIF lag. Selv med Åge Formo, Ørnulf Dahlin og Asbjørn Kristiansen i spissen, personligheter som kunne løfte laget på et høyt, nasjonalt nivå – må man likevel kunne kalle de kommende sesongene som middelmådige. Vi kunne slå de beste, men var veldig ustabile i prestasjonene – og resultatene ble deretter. Et par sesonger var vi endog nær nedrykk, men reddet heldigvis plassen i eliteserien.

Administrasjon - Annet

Willy Hammerborg, tidlig på 50-tallet, og Kjell Hoffen, sent på 50- og tidlig 60-tallet, var sentrale ledere i denne perioden. Bandygruppa hadde god økonomi, og enkelte kamper som mot Drafn i desember -59 trakk opp mot 2.000 tilskuere. Klubben satt også igjen med et betydelig overskudd etter finalekampen i Mjøndalen i 1952.

Et av flere lyspunkt på 50-tallet var juniorlagets Østlandsmesterskap, som i praksis var et Norgesmesterskap, med seier over Strømsgodset i finalen i 1955. Utover på 50-tallet sank antall klubber i Norge radikalt, mest på grunn av 2-3 svært milde vintere. Paradoksalt nok, fordi NBF la ned mye arbeid i utbredelsen av bandysporten i Norge. Viktigste i så måte var investeringen

i flomlysanlegg, først på Bragerøen i 1958, deretter i Mjøndalen. Flomlysets «far» og president i NBF, Jens B. Raanaas, var til stede da MIFs eget lysanlegg ble offisielt åpnet foran sesongen 1959/60.

Perioden 1955-1960 revolusjonerte bandysporten på mange måter. Hovedårsaken var stiftelsen av Det Internasjonale Bandyforbundet (IBF) i 1955. En rekke tiltak ble enstemmig vedtatt i de første møtene i IBF, som bestod av Sovjet, Finland, Sverige og Norge. Et av disse tiltakene var utviklingen av en ny og forbedret utgave av bandyballen («fluorballen»). Og – mest av alt innføringen av og kravet om bandyvant. Bandyvantene revolusjonerte bandysporten. Det ble mer flyt og langt færre opphold/stans i spillet enn tidligere, da det kun ble brukt tau for å holde publikum unna spilleflaten. –

Etter noen større uhell og skader blant spillerne, ble også et lenge etterlengtet ønske om å påby bruken av hjelm, tannbeskytter og større leggskinns en realitet, og en del av regelverket. Alle disse nyvinningene ble innført parallelt med kravet og ønsket om flomlys – for at trening og kamper i fremtiden skulle kunne foregå på kveldstid, og ikke bare på søndager.

Det Internasjonale Bandyforbundet (IBF) hadde også et sterkt ønske om å organisere internasjonale mesterskap og innførte VM, første gang i 1957 (i Finland) – et VM som skulle arrangeres hvert 4. år. Norge deltok ikke i 1957 på grunn av Sovjets invasjon av Ungarn året før. I 1961 gikk for øvrig mesterskapet i Norge, og en kamp i Mjøndalen: selve «storkampen» Norge-Sovjet. Senere ble det vedtatt å arrangere VM hvert annet år.

OPPSUMMERT:

10 året 1956-66 må nok, på klubbplan, karakteriseres som det dårligste i klubbens rike bandyhistorie, rent sportslig. Men – i denne perioden ble vår kjære idrett revolusjonert – og ble langt mer populær, attraktiv og «synlig», ikke bare blant de aktive, men ikke minst blant de mange unge talentene i konkurransen med andre idretter – og for alle seere, publikum og TV.

MIFs største personligheter 1950-1960

ØRNULF DAHLIN

Ørnulf kom til MIF fra Sparta, Bragerøen i 1948. Han spilte fast i MIF- Alaget i over 20 sesonger, fra 1948 til 1968 – og fikk flere A-landskamper i bandy. Han spilte også på MIFs A-lag i fotball, noen sesonger på 50-tallet. – Hans store mål og ønske var imidlertid å bli norgesmester med MIF i bandy, noe klubben ble året før Ørnulf kom til klubben – og året etter at han hadde lagt opp. Ingen overraskelse derfor at han var svært lei seg på egne vegne, dog uttrykte stor glede over at MIF atter ble norsk mester igjen i 1969. – Etter det satset han på dommergjerningen, fordi han elsket bandysporten. Og – Ørnulf ble en anerkjent kampleder, både nasjonalt og internasjonalt. Han har ledet så vel NM finale som landskamper, med gode kritikker og har representert MIF på en forbilledlig måte. Ørnulf har vært både formann og oppmann i bandygruppa i flere sesonger, likeledes medlem av kretsstyret.

ÅGE FORMO

Som spiller var Åge meget hurtig, skuddsterk og full av innsats. Hans største øyeblikk på bandybanen var sesongen 1968/69, da han som spillende trener førte laget til norgesmesterskap nr 5. Han debuterte i så vel fotball som bandy i MIF i 1950 og ble en sentral spiller både sommer og vinter i 20 sesonger. Åge fikk 9 landskamper i bandy, spesielt i så måte som eneste MIF spiller i VM kampen i Mjøndalen mot Sovjet i 1961. Der han for øvrig scoret Norges ene mål i 1-9 tapet. – Åge har forbundets bragdmerke og klubbens statuett. Han har også hatt administrative oppgaver, og treneroppgaver i MIF, både sommer og vinter.

Asbjørn Kristiansen (t.v) og Åge Formo er to av MIFs absolutt fremste spillere gjennom tidene. Takket være disse to kjempene klarte MIF å holde seg i bandyens 1.divisjon i den magre perioden 1957-1967. På sitt beste trollbandt de publikum med sine eminente skøyte- og kølleferdigheter samt gode skudd. Begge spilte på landslaget. Først på slutten av sine karrierer, i 1969 opplevde de å bli norgesmestere da MIF slo Drafn 2-1 i finalen.

1960-1970

Sportslig

Sesongen 1960/61 er nok klubbens svakeste gjennom tidene. De 12 lagene ble inndelt i 2 puljer, og MIF var heldige som fikk Frigg i sin gruppe – et lag som stod uten poeng etter sesongslutt. «Heldige» for kun et lag fra hver pulje skulle rykke ned. Vi tok fem poeng i seriespillet, derav 4 mot Frigg og et mot Sarpsborg.

Det var likevel stor interesse for bandyen i Mjøndalen, og rekrutteringen var god. Juniorlaget ble sensasjonelt Norgesmestere med 2-1 seier over Strømsgodset i finalen i 1963. «Sensasjonelt», fordi SIF var store favoritter med hele 4-5 spillere i sitt juniorlag, spillere som ble norgesmestere i seniorklassen året før. Dette juniorlaget, samt juniorlagets Norgesmesterlag i 1967, med seier 3-1 over Sagene, dannet grunnstammen i det A-laget som «omsider» igjen ble norgesmester i seniorklassen i 1969, MIFs første NM tittel på 22 år. Mest sentrale i disse juniorlagene var målvakten Jan Erik Holmen, Stein Arnesen, Boye Skistad, og Arnfinn Fredriksen som alle ble viktige spillere for klubbens A-lag, i mange år fremover. Alle disse fikk også A-landskamper.

Strømsgodset, Drafn og Sage- ne dominerte de første åra på 60-tallet. Med et meget ungt A-lag begynte MIF å markere seg i sesongen 1966/67, da laget kun var 1 poeng fra semifinalespill. Året etter mangla vi bare et mål for å nå sluttspillet. Vi skjønnte at

noe var på gang og fikk uttelling i sesongen 1968/69. Med Åge Formo som spillende trener startet vi oppkjøringen tidlig, rett etter NM finalen i fotball i 1968 (flere av spillerne i bandy var også med i den kampen) – på Åsendammen, og på Grunntjern, før isen ble lagt på stadion i Mjøndalen. I seriekampene ble all motstand feid til side. Vi slo Drafn 9-1 i siste obligatoriske kamp, et lag vi senere skulle møte i finalen. Ullevål ble beseiret 5-2 i Oslo, en ren formalitet – i semifinalen. Likeledes spilte vi uavgjort 6-6 i treningskamp mot det norske A-landslaget. Vi var følgelig store favoritter i finalen mot Drafn, men måtte virkelig slite for en 2-1 seier – foran et stort publikum i kaldt vær og med mye snø, i Mjøndalen. Det var godt å vinne et NM igjen, på egen hjemmebane, etter 22 år.

NM-vinnerne for JR i 1963

Administrasjon - Annet

Norges Idrettsforbund var 100 år i 1961. Hver idrett i Norge kunne i den forbindelse velge ut et mesterskap, som respektive forbund kunne påta seg – med støtte fra NIF. NBF valgte et NM for småguttlag. Et mesterskap som MIF tok – etter en 1-0 seier over Ready i finalen i Oslo. Flere av spillerne på dette laget ble senere norgesmestere for juniorer i 1967, og igjen norgesmestere for seniorer i 1969.

Et løft fikk bandyen i Mjøndalen, da MIF ble tildelt den mest interessante kampen i bandy-VM 1961: Norge-Sovjet. Dessverre var MIF A-laget nede i en «downperiode» dette året, men fikk likevel med en spiller Åge Formo i denne kampen. Det var likevel ingen tvil om, både blant oss mjøndølinger og andre bandyentusiaster, at Asbjørn Kristiansen også hadde fortjent en plass i dette laget. Åge scoret Norges eneste mål, der sluttresultatet ble 1-9. Norge ble rett og slett totalt overkjørt av russerne. Likevel en stor opplevelse for de

over 4.000 fremmøtte. Den nest-mest sette kampen i Norges bandyhistorie, bare slått av «Finlandskampen» på Bislett i 1940 (se foran). Den russiske oppvisningen var god propaganda for bandysporten her hjemme.

Utover på 60-tallet ble Ørnulf Dahlin mer og mer sentral, både som formann, oppmann, trener og spiller. Han deltok også på landslaget flere ganger. Han fikk likevel ikke oppfylt sitt høyeste ønske: å bli norgesmester med MIF. Han spilte aktivt for MIF i perioden 1948-1968, mens MIF ble norgesmester året før i 1947 og året etter i 1969. – Etter sin aktive karriere ble han en av Norges fremste dommere i mange år – og har dømt både NM finale og landskamper.

Willy Hammerborg bør også nevnes i denne sammenheng. Han var oppmann i klubbens gode år på tidlig 50-tallet; likeså formann og oppmann i årene 1967-70, da klubbens bandylag igjen hevdet seg i Norgestoppen.

NM-vinnerne for JR i 1966/67.

MIFs største personligheter 1960-1970

ASBJØRN KRISTIENSEN

Asbjørn er nok en av klubbens beste bandyspillere gjennom tidene. Bra fart på skøytene, en teknisk begavelse med kølla og med et godt overblikk – og ikke minst med sine driblerferdigheter kunne han sette «grå hår» i hodet på sine motstandere. Han var blant de absolutt beste i MIF i alle de mange årene han spilte på A-laget. Han fikk altfor få landskamper, noe som nok skyldes MIFs ujevne mannskap og svake prestasjoner i Asbjørns beste bandyår. Stor var derfor gleden da han i 1969 ble norgesmester med MIF. Norgesmester ble han også i 1955, i juniorklassen, der han spilte en helt avgjørende rolle. Asbjørn var også en meget god fotballspiller i MIF og var med på et par opprykk, likeledes cupfinale i 1968. – Asbjørn har hatt en rekke tillitsverv i klubben, både sommer og vinter. Han har selv sagt bandyforbundets bragdmerke og klubbens statuett.

JAN ERIK HOLMEN

Formodentlig vår beste målvakt noensinne. Hans største force var hurtigheten og teknikken. Likeledes var han uredd og med betydelige igangsettingsferdigheter. Jan Erik «vant» norgesmesterskapet for juniorer i 1963, da SIF var store favoritter. Jan Erik var i det umulige hjørnet i denne kampen – likeså i mange kamper de påfølgende år, som senior. Hans ferdigheter og prestasjoner var helt avgjørende blant annet i NM-finalen mot Drafn i 1969, da vi vant 2-1 i en «slitekamp». Jan Erik fikk bare 2 landskamper i bandy; rett og slett fordi han la bandyhandskene på hylla året etter finaleseieren for å satse på fotball. I fotball spilte for øvrig Jan Erik spiss og markerte seg også i denne idretten.

NM-VINNERE 1969: Frank Erik Hansen, Åge Formo, Boye Skistad, Thorbjørn Loe, Bjørn Gommerud, Asbjørn Kristiansen, Narve Helle, Øivind Brock, Stein Arnesen, Ole Fjellbo, Jan Erik Holmen, Arnfinn Fredriksen, Brede Skistad, Oddbjørn Kristiansen, Oscar Olsen.

Sommerbandy

SOMMERBANDY

Etter sesongen 1976/77 begynte 2 av våre mest bandy-engasjert på den tiden, Torstein Rygh og Per Ohrberg, å fable om bandyaktivitet på sommeren. De lekte litt med tanken og en kveld rundt kjøkkenbordet hjemme hos Per på Steinberg satte de tankene ned på papir. Bandy på den asfalterte håndballbanen ved siden av grusbanen. Regler ble utformet, planer om turnering ble lagt og tanken var at overskudd av denne skulle gå til et fond for bygging av kunstisbane i Mjøndalen.

De 2 initiativtakerne jobbet iherdig med sine ideer ut-over sommeren i 1977 og 20. og 21. august ble den første turneringen avholdt. For man kom så langt hadde Mjøndalen og Drafn spilt en testkamp for å prøve ut spilleregler. Dommen fra begge lags spillere var klar: Dette var bra! En av de reglene i sommerbandyen var: For å få godkjent mål, måtte alle utespillerne være over på motstanderens banchalvdel. Dette resulterte i hardkjør hele tiden – det ble mye løping!

Forut for den første turneringen hadde Torstein og Per sørget for behørig gratisreklame. Pressen ble foret med stoff og store oppslag i begge lokalavisene, Fremtiden og Drammens Tidende. Dessuten laget Radiosporten innslag i forkant av arrangementet. NRK fulgte opp, ikke bare fordi dette var noe nytt i bandsammenheng, men det var også den første lagtturnering hvor det var pengepremier til klubbene! Vinnerlaget fikk kr 1.000,-, kr 500,- til tapende finalist og kr 300 til det laget som kom på 3. plass. Gutta hadde selvsagt sørget for sponsor til turneringen som betalte dette gildet: Dekk-sjekk.

Tidspunktet for den første turneringen var valgt med omhu. Finalen gikk nemlig 2 timer før Mjøndalens fotballgutter skulle spille hjemmekamp i toppserien mot Bodo-Glimt. Godt over tusen så den første finalen i 1977 mellom Solberg og Mjøndalen og tilreisende nordlendinger som skulle på fotballkamp, lurte: "Ka farken æ detta får no?"

Dekk-sjekk-cupen ble et begrep i bandy-Norge på slutten av 70-tallet. De beste lagene møttes i slutten av august i Mjøndalen og etter hvert kom også svenske lag

på besøk, Motala og Hammarby deltok senere. Turneringen fikk også ny sponsor fra 1980: Talbot.

Men, i takt med utbygging av kunstisbaner og kunstishaller, minket interessen for sommerbandy og siste turnering ble holdt i 1987.

MIF klarte aldri å gå helt til topps i sommerbandy. Solberg var den klubben som hevdet seg best igjennom de 10 årene sommerbandyen varte. *Torstein Rygh.*

PROGRAM

TALBOT CUP

MJØNDALEN

MJØNDALEN 20.-21.8.1983

INTERNASJONAL SOMMERBANDY
Åtte topplag kjemper om Talbot-Cupen
Vandrepokal og pengepremier

Sentrale målvakter på 70., 80. og 90.-tallet; Tore Eriksen (øverst), Tor Ivar Johansen (liggende) og Thor-Erik Nilsen.

NM-VINNERE

NM-VINNERE 1937: Bernt Jensen, Nils Larsen, Yngvar Christensen, Roald Amundsen, Åge Nilsen, Trygve Halvorsen, Erik Pedersen, Jørgen Hval, Gunnar Andersen, Arvid Gulbrandsen, Bjarne Pettersen.

NM-VINNERE

NM-VINNERE 1980: Arnfinn Fredriksen, Jon Øivind Johannessen, Boye Skistad, Tore Walther Kristiansen, Jack Johansen, Per Terje Markussen, Bjørn Gommerud, Stein Arnesen, Terje Clausen, Tom Engstrøm, Oddmar Nilsen, Tore Eriksen, Tor Erik Nilsen, Jan Erik Kristiansen, Oddbjørn Kristiansen, Svein Berntsen.

NM-VINNERE 1979: Arnfinn Fredriksen, Lewi Ryghseter, Jon Øivind Johannessen, Tore Walther Kristiansen, Jack Johansen, Bjørn Gommerud, Boye Skistad, Per Terje Markussen, Svein Berntsen, Stein Arnesen, Tom Engstrøm, Wiggo Skistad, Tore Eriksen, Jan Erik Kristiansen, Oddbjørn Kristiansen, Oddmar Nilsen.

NM-VINNERE 1982: Arnfinn Fredriksen, Knut Borgersen, Per Terje Markussen, Jack Fureid, Preben Kjelsrud, Oddbjørn Kristiansen, Tore Walther Kristiansen, Bjørn Gommerud, Terje Clausen, Oddmar Nilsen, Stein Arnesen, Tor Erik Nilsen, Jan Erik Kristiansen, Tom Engstrøm, Tore Eriksen.

1970-1980

Sportslig

Med fem A-landslagsspillere i klubblaget og flere unggutter i stor utvikling trodde de fleste at MIF skulle overta hegemoniet i norsk bandy. Muligens kom mesterskapet i 1969 litt for tidlig. De eldste spillerne la opp, og grunnstammen i MIFs A-lag kom i mange år fremover til å bestå av spillere født i perioden 1945-1950, og etter hvert – utover på 80-tallet – av spillere født på 50-tallet. Selv om resultatene var gode også de første 4-5 åra på 70-tallet, lyktes vi ikke med å gå helt til topps. – I 1970 ble vi bare nr 5 i serien og kvalifiserte oss ikke til sluttspill. Året etter kom vi på «topp 4» i serien, men røyk ut i semifinalen. Bedre var klubbens prestasjoner i 1972. Vi utklasset Strømsgodset i semifinalen og møtte Drafn i NM finale. Dessverre slo mildværet inn på lørdag, og finaleisen på Marienlyst inviterte til «parodi». Dommerne valgte likevel å avvikle kampen, selv om spillere og ledere i begge lag helst så kampen flyttet til Valle Hovin. Som favoritter var det bittert å tape 1-4 for drammen-serne.

Enda verre var cupfinaletapet for Ullevål bare få dager senere, på Valle Hovin. Norges Bandyforbund ønsket å teste ut en «bandycup – et NM», etter modell fra NFF, som skulle avvikles parallelt med seriespillet. Det ble likevel med bare dette året. Først 3 år senere ble det innført offisielt seriemesterskap, med sluttspill – og NM finale. Etter å ha dominert kampen mot Ullevål, spillemessig – dog uten å score mål, endte NM finalen med et forsmedelig 0-2 tap på Valle Hovin.

To finaletap til tross – mjøndalslaget var kanskje landets beste i dette året, i de flestes øyne. At vi likevel ikke greide å følge opp de neste 2 åra, skyldes i stor grad førstegangstjeneste for flere av spillerne – og studier for et par. Variabel form bidro til mangel på stabilitet og ujevne prestasjoner. Vi kunne slå de beste og tape for de svakeste. Finaleplass var ikke langt unna, men vi tapte for Drafn og Ullevål, som var best på dette tidspunktet. – Et lite gjennombrudd kom året etter i 1975, og for tredje gang på 6 år spilte vi oss frem til finale. Og – igjen var Ullevål motstander. Etter et par gedigne dommertabber tidlig i kampen og to raske Ullevålscoringer, gikk «lufta ut av ballongen». Til tross for hjemmebane, dominerte Ullevål stort utover i 2. omgang og vant fortjent 5-0. – Tapet fikk mange, både spillere og ledere, til å reagere. Alle skjønte at skulle vi opp på et høyere nasjonalt nivå, og bli best i Norge, måtte vi ta grep. Vi hadde en god og bred spillerstall, så «produktet» var godt nok til å ta mesterskap. – Boye Skistad ble ansatt som trener, og «laget» endret holdning og sin treningsfilosofi radikalt. Treningsmengden økte, kvaliteten på treningene økte og treningsintensiteten likeså – både på og utenfor isen. Vi ble i så måte betraktet som en foregangsklubb, ved å innføre en treningsfilosofi og et regime som endog skulle løfte norsk bandy opp på et internasjonalt nivå.

Gullalder

Mange vil kalle perioden 1930-1940 som klubbens første «gullalder». I så måte var «Gullalder nr 2» perioden 1975-1985. I de 10 årene erobret vi 8 seriemesterskap av 10 mulige; vi deltok i 9 NM finaler og vant 5 NM titler. Av alle i bandy-Norge ble MIF karakterisert som landets suverene bandylag i dette 10 året. Vår «Gullalder nr 3» kom noen år senere i perioden 2001-2007.

Etter finaletapet i 1975 var alle enige om at «noe måtte gjøres». Vi hadde jo landets beste spillerstall. Alle sider ved bandyvirksomheten i MIF ble derfor analysert. Kort oppsummert: større bevissthet og planmessighet i lederoppgavene, samt mer systematikk og betydelig økte treningsmengder, på høyde med de beste svenske klubblagene, la grunnlaget. Sentrale ledere i denne perioden var Roar Nordheim Larsen, Torstein Rygh, Sveinung

Andersen og Per Ohrberg. Torstein Nilsen bidro med å styrke bandygruppa økonomisk gjennom sitt firma, og Boye Skistad «profesjonaliserte» treningsarbeidet. Med dette skulle MIF komme til å danne «skole» i norsk bandy. Og – resultatene uteble ikke. I 1975/6 sesongen «feide» vi gjennom serien uten nederlag og med utklassingssifre i flere kamper. Sluttspillet ble vanskeligere, fordi lagets store favorittstempel og forventningspress åpenbart virket negativt inn på flere av spillerne. Vi sleit oss til en 4-3 seier i finalen mot Stabæk, en seier som satt langt inne. Sesongen under ett imidlertid, vant vi meget fortjent.

Bandyens annen gullalder innledes.

NM-VINNERE 1976: Arnfinn Fredriksen, Jon Øivind Johannessen, Tore Walther Kristiansen, Boye Skistad, Tor Erling Gunnerud, Jack Johansen, Bjørn Gommerud, Runar Johansen, Svein Berntsen, Stein Arnesen, Per Ohrberg, Wiggo Skistad, Thorbjørn Loe, Tom Engstrøm, Oddbjørn Kristiansen, Tor Audun Sørensen (ikke til stede).

Som nybakt norgesmester skulle vi for første gang delta i Europacupen for klubblag. En turnering som IBF hadde innstiftet to år tidligere. Vi møtte svenske Broberg i semifinalen, tapte begge kampene, men fikk bevisst at det var mulig på en god dag å kunne hevde oss - endog mot de beste klubblagene i verden. I bortekampen i Sverige ledet vi 3-2 bare et kvarter før slutt, men et par tvilsomme utvisninger snudde kampen i svensk favør på slutten.

Dette året deltok vi også, som norsk mester i World Cup Ljusdal, for første gang. To norske lag ble invitert hvert år, finalistene i NM, til denne turneringen som ble avviklet ultimo oktober hvert år. I «Gullperioden» deltok vi hele 6 ganger i WC Ljusdal. Vi kunne ha deltatt ytterligere 2-3 ganger, men valgte av ulike årsaker å takke nei - dels på grunn av økonomi, men mest fordi flere spillere valgte fotball i oktober fremfor bandy. MIF tilhørte jo de beste fotballagene i Norge på denne tiden, en fotballsesong som etter hvert - utover på 70-tallet, varte til langt ut i november. Især når fotballaget kvalifiserte seg for Europacupspill. Flere spillere, og gjerne blant de beste, spilte både bandy og fotball på høyt nasjonalt nivå like frem til medio 80-tallet. Per Terje Markussen og Boye Skistad var sentrale i MIF lagene og fikk A-landskamper i begge grener.

Selv om vi ble soleklare seriemestere både i 1977 og 1978, må vi nesten kalle disse sesongene for «mellom-sesonger», siden vi mislyktes i sluttspillet. I sesongen 1976/77 tapte vi knepent for Ullevål i semifinalen, og året etter for samme lag i finalen. Et bittert nederlag, fordi vi fikk skadet 2 av våre beste spillere foran finalen i forbindelse med en landslagsturnering i Russland, samt at de hjemmевærende spillerne ikke fikk forbedret seg godt nok foran kampen på grunn av mildvær. Mens Ullevål fikk trene disse 10 dagene på optimale bandyforhold på Valle Hovin, ble MIF -spillernes finaleforberedelser lagt til landeveien og styrkerommet.

Gleden var derfor stor, da vi knuste vår største opponent Ullevål, i begge finaler de kommende to årene - i 1978/9 og 1979/80 - henholdsvis 7-4 og 3-0. Pressen var etter disse kampene overstrømmende positive og konstaterte at bandyhegemoniet nå var solid forankret i Mjøndalen.

Administrasjon - Annet

På 70-tallet begynte entusiastiske bandyledere å diskutere mulighetene for å gi bandyspillere, som ikke spilte eliteseriefotball, et skikkelige konkurransetilbud før sesongstarten på asfalt. Landbandy. Med Torstein Rygh og Per Ohrberg i spissen ble «Talbot Cup» en realitet høsten 1976. Alle de beste klubbene i Norge stilte lag, sammen med gode, svenske klubber i flere sesonger. Irligst var IFK Motala og Hammarby, som begge deltok

i Mjøndalen i flere sesonger. MIF har aldri nådd helt til topps i denne turneringen, men har spilt seg frem til semifinale og finale flere ganger. Årsaken til at vi ikke har tatt «Pokalen», kan nok være at 3-4 av de beste spillerne på vårt lag måtte prioritere fotballkamper på denne tiden av året. Sentrale spillere som Boye Skistad og Per Terje Markussen er blant de som har måttet stå over kamper i disse turneringene.

Selv om vi ikke lyktes med å gå helt til topps i sesongen 1976/77, står dette bandyåret risset inn i MIFs bandyhistorie med gullskrift. MIF vant omtrent alt som var å vinne denne sesongen: samtlige KM i alle klasser (som første klubb), NM vinner i smågutt- og gutteklassen, samt seriemesterskapet for seniorer. Dette året «manglet» vi bare Kongepokalen, og seier i NM junior. - Denne NM tittelen i juniorklassen tok vi imidlertid til «de grader» året etter, 1977/78, da vi knuste Ullern 16-1 i finalen i sterk kulde i Mjøndalen, den største finaleeieren noensinne i bandy (og kanskje i enhver annen lagidrett?). En kamp der spesielt Per Terje Markussen fikk vist sine enorme bandyferdigheter. Men også flere andre som ble dominerende spillere på vårt A-lag utover på 80-tallet, ikke minst Jan Erik Kristiansen og Oddmar Nilsen. To spillere med mange landskamper i bandy, serie- og norgesmestere i bandy - men også norgesmestere i juniorklassen i fotball og med mange A-kamper i MIF også på sommertid.

Det vil alltid være vanskelig å sammenligne kvaliteten på bandylag - i ulike tidsperioder. Men det mannskapet som MIF disponerte i perioden 1979-82 var unikt. Med få unntak var samtlige spillere blant de beste på Norges A-landslag. Om noen skal trekkes frem, måtte det være Stein Arnesen (forsvar), Boye Skistad (midtbane) og Per Terje Markussen (angrep). Men scoringsmaskinen Tore Walther Kristiansen, målvakten Wiggo Skistad, backen Tom Engstrøm, og høyreving Jon Øyvind Johannesen var også svært sentrale både i klubblag og i landslagene. Noe senere ble også Oddmar Nilsen og Jan Erik Kristiansen med flere både serie- og norgesmestere med MIF.

Foruten seriemesterskapspokalen og kongepokaler forsynte klubben seg også godt av de store vandrepokalene - i serie og NM - pokaler som NBF tildeler den klubb, til odel og eie, som først tar 3 napp.

Wiggo Skistad i sentrum for feiringen av NM-gullet i 1980.

MIFs største personligheter 1970-1980

BOYE SKISTAD

Boye har nærmere 20 sesonger bak seg i A-laget, dog 18. som «fast i laget». Han tilhørte «etterkrigsgenerasjonen», der flere av spillerne førte MIF tilbake til Norgestoppen, både i fotball og bandy, på 70- og 80 tallet. Han var med i de MIF lagene som ble norgesmestere i aldersbestemte klasser i bandy, både i 1961 (smågutt) samt 1963 og 1967 (som junior). – Boye var også med på alle MIFs norgesmesterskap og seriemesterskap i perioden 1969-1981. Han la opp i 1981 med nærmere 400 klubbkamper og 55 A-landskamper. Boye fikk også A-landskamper i fotball. – Han trente så vel MIF A-laget, og NBFs A-landslag i flere år. Han har både gullklokka, bragdmerke, hederstegn og gullmerke i NBF, samt gullmerke i IBF – gullmerkene etter å ha vært utdanningssjef og generalsekretær i forbundet i 10 år, samt leder av teknisk komite, styremedlem og visepresident i IBF i perioden 1980-1995. Boye er æresmedlem i MIF og har også utmerkelser fra sine mange år i NTF og NFF, blant annet Kniksenprisen i 2014, og kommunens kulturpris i 1998.

ARNFINN FREDRIKSEN

Selv om Arnfinn «bare» fikk 9 A-landskamper, har han over 500 klubbkamper og nærmere 20 sesonger for MIF. Det er riktignok flere i MIF som kan «utkonkurrere» Arnfinn i så måte. Han trekkes imidlertid frem i denne sammenheng, fordi han er den mestvinnende bandyspilleren i klubben med hele 13 Norges- og seriemesterskap. Arnfinn var også en brukbar fotballspiller i sine yngre år, men valgte tidlig å satse på bandyen. Han tilhører den nevnte etterkrigs- generasjonen, som ble norgesmester i juniorklassen i 1967, og i seniorklassen i 1969. Som var starten på MIFs dominans i bandy-Norge, i ca 15 år. Arnfinn fikk hederstegnet i MIF i 1977.

STEIN ARNESEN

Stein tilhørte også 1945-50 generasjonen, som tok en rekke kretsmesterskap og norgesmesterskap i så vel aldersbestemte klasser, som i seniorklassen. Stein har 12 NM – og seriemesterskap. Han har «bare» 29 A-landskamper, etter sin debut i 1971, men kunne åpenbart hatt langt flere om han ikke hadde valgt å avstå fra nettopp det – og konsentrere seg om klubbbandyen. Han spilte back i landslaget, og både back og midtstopper i klubblaget. Hans force var åpenbart hurtigheten, dog også med et fantastisk skudd. Følgelig scora han ofte mål på corner og frislag. Stein har selvfølgelig NBFs bragdmerke. – Stein var for øvrig en lovende høydehopper i sin ungdom, med både krets- og fylkesmesterskap, også i denne grenen – der han også representerte MIF. Stein fikk klubbens hederstegn i 1975.

Per Terje Markussen

Sentrale ledere på 1970-tallet

SVEINUNG ANDERSEN

Sveinung Andersen var en alt-mulig-mann. Han var materialforvalter, sliper, styremedlem og ikke minst sjåfør. Han tok bussertifikat for å kunne kjøre laget rundt til kamper, ikke minst når vi skulle utenlands – blant annet til Ljusdal i Sverige

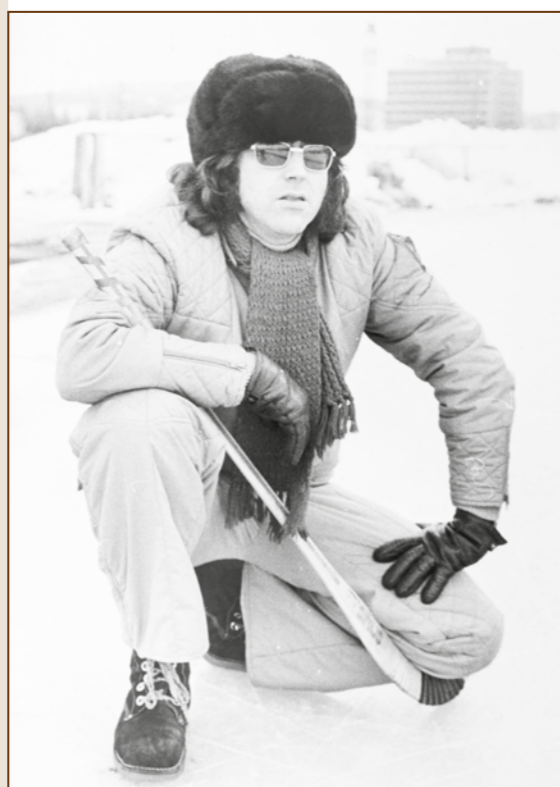

TORSTEIN RYGH

Torstein Rygh var leder i bandygruppa fra 1974-1977 før han flyttet til Skien pga jobb. Han ble en pådriver og primus motor i Skien Bandy.

ROAR NORDHEIM LARSEN

Roar Nordheim Larsen var leder i bandygruppa fra 1970-1973 og oppmann både i bandyen og fotballen.

BANDYENS HOLMENKOLLDAG

I mange år har nå 2. juledag dvs 26. desember blitt kalt «bandyens Holmenkoll dag». Årsaken er den at Norges Bandyforbund på nettopp denne dagen – i sin terminliste – bygger opp mange spennende oppgjør, primært lokaloppgjør, for å trekke mest mulige publikummere til denne – for bandyens vedkommende – høytidsdagen.

Det hele startet ved en tilfeldighet i 1960. Da var Drafn og MIF de to store klubbene i kretsen, selv om bruntrøyene fikk seg mange smeller etter hvert i nettopp denne sesongen. Få kamper ble spilt i romjula før og etter krigen. Men da Norge stod som arrangør av VM i 1961, måtte forbundet beramme noen kamper til romjula, for å få frem ei optimal terminliste for klubbene. – Ikke så veldig overraskende, tross alt (mange hadde jo fri i romjula), trakk denne kampen nærmere 2000 tilskuere i en fartsfylt og spennende kamp i Mjøndalen (og som selvfølgelig Drafn vant, da drammensklubben var Norges beste bandylag på denne tida). Og – denne kampen er fortsatt den bandykampen som har trukket flest publikummere i Mjøndalen i kamper mellom norske lag. VM-kampen mellom Norge og Sovjet i februar samme sesong trakk over 4 000 mennesker og er den mest sette kamp i Mjøndalen noensinne.

Diskusjonen gikk heftig, og på forbundstinget

samme år ble klubbene og forbundet enige om å bygge mye medieoppmerksomhet rundt disse 2. juledagskampene – med stor suksess. Lokaloppgjør i Oslo, i Bærum og i Buskerud trakk rekordmange publikummere til match hvert eneste år. For MIF sin del var det Drafn og MIF de første åra, senere MIF og Strømsgodset. Fra ca 1980 har det vært lokaloppgjørene mellom MIF og Solberg som har vært på menyen. Mye folk, stor stemning, spennende jevne kamper og mange overraskende resultater, preger disse oppgjørene. Et «krydder» for mange bandyentusiaster midt i beste romjuls-tid.

Det er noe uvisst, men som et apropos, vi ser ikke bort fra at NFF i sin tid tok lærdom av NBF i denne sammenheng – og innførte en tilsvarende «Holmenkoll dag» i elitefotballen, nemlig kamper på 16. mai. Dagen før grunnlovsdagen trekker mer publikum enn noen annen dag på fotballforbundets terminliste.

Alexander Serov under kamp mot Solberg 2. juledag.

1980-1990

Sportslig

Vi gikk inn i åttitallet med et komplett mannskap, en fin blanding av ungdom og rutine – og med kvalitet i alle ledd. Og vi dominerte med spillere i landslagene. I perioden 1979-1982 var hele 13 MIF-spillere innom det norske A-landslaget. Likeledes hevdet vi oss internasjonalt. Vi beseiret gode, svenske lag i treningskamper og i turneringer, og spilte jevnt med verdens beste klubblag i Europacuper – som Boltic og Bollnäs fra Sverige, og Jenisej fra Russland. – Resultatene viser at MIF lagene i perioden 1979/80 til og med 1984/85 kanskje var blant de beste klubblagene i Norge noensinne, MIF sammen med Stabæk, som kom til å dominere stort i en senere periode.

Det sportslige høydepunktet i denne perioden var nok Europacupbesøket i Sovjet, der kampen mot Jenisej i Kemarova ble spilt i nærmere 30 kuldegrader og foran et 30 000 talls stort og entusiastisk publikum. En opplevelse i seg selv, selv om mange MIF spillere hadde representert det norske landslaget flere ganger og spilt for et stort publikum, både i Sverige og i Sovjet. Å spille Europacupkamp mot verdens beste klubblag, Jenisej, og representere MIF bandy var likevel noe helt annet. Vi spilte en fantastisk 1. omgang og gikk til pause med 1-2. Et par tidlige utvisninger, av nøkkelspillere, og et tvisomt straffeslag, ga russerne rom og muligheter for bandyoppvisning en kort periode etter hvilen – og dermed var dette Europacupeventyret ute.

I den hjemlige serien dominerte vi, som tidligere nevnt. Drafn, Strømsgodset og Ullevål tilhørte ikke lengre de beste klubbene i Norge. Nå var det Stabæk og Solberg som var de argeste konkurrentene på isparketten. I finalen i 1980 slo vi Ullevål. Året etter led vi et forsme-

delig nederlag for naboen Solberg, 2-4, men slo kraftig tilbake i NM finalen året etter, i 1982, med seier 6-4. I perioden 1969-1985 spilte vi 11 NM finaler og erobret 6 NM titler.

I seriespillet var dominansen på mange måter enda større med 7 mesterskap på 8 år. I 1983 tapte vi imidlertid ufortjent mot Solberg i sluttspillet, rettere sagt i semifinalen, i to jevne kamper. Året etter, i sesongen 1983/84, svingte prestasjonene og resultatene overraskende mye. Vi åpna serien svakt, men spilte oss opp utover i sesongen og nådde toppformen i sluttspillet. Vi beseiret «erkerivalen» Solberg i semifinalen og knuste Stabæk 9-5, etter en bandyoppvisning de mange tilskuerne betraktet som den fineste noensinne. Vårt NM nr 10 var et faktum. – Pussig nok ble sesongen 1984/85 helt «motsatt», med mange sterke resultater i seriespillet, og seriemester. Vi beseiret Stabæk hele 11-4 i semifinalen og var favoritter i finalen – men tapte klart 1-4 mot Solberg.

De siste 5 årene i dette decenniet ble en sportslig nedtur for MIF. Årsaken var rett og slett at mange gode spillere, blant de beste i laget, ga seg med bandyen – i en altfor ung alder. Det skyldes at det utover på 80-tallet ble stadig mer vanskelig å kombinere fotball og bandy på et høyt nasjonalt og internasjonalt nivå. Og – siden MIF også var toppklubb i fotball blant annet med sølvmedalje i eliteserien i 1986, og flere av bandygutta også spilte på A-laget i fotball, ble de «tvunget» til å legge bandykølla på «hylla».

NM-VINNERE 1984: Tore Eriksen, Tom Engstrøm, Yngve Hansen, Arnfinn Fredriksen, Terje Clausen, Jack Johansen, Jan Erik Kristiansen, Oddmar Nilsen, Odd Johnsen, Per Terje Markussen, Lewi Ryghseter. Hans Petter Nikkerud, Svein Knutsen, Hans Simensen, Stein Arnesen, Per Erik Kristiansen, Tore Walther Kristiansen, Bent Gommerud.

Administrasjon - Annet

MIF hadde dyktige ledere og kompetente trenere på 80 tallet, som selvsagt bidro sterkt til de mange gode resultatene i perioden 1980-1985. Men det var de mange gode individualistene på isen som presterte, noen ganger på et ekstremt høyt nivå. Per Terje Markussen bør spesielt nevnes i den forbindelse. En lagspiller, men også en individualist på internasjonalt nivå. Likeledes Tore Walther Kristiansen, som var suveren toppscorer flere ganger i eliteserien. I seriekamp mot Øvrevoll, der MIF vant 21-4, scoret «Walter'n» hele 14 mål. Han scoret 15 mål i kamp mot Bragerøen i 1982, som nok er scoringsrekord i en enkelt seriekamp i Norge; likeså 5 mål i finalen mot Solberg i 1982, da vi vant 6-4. En goalgetter av rang, og en spiller som hadde scoringsrekorden i en enkeltsesong i eliteserien med 73 scoringer på 18 kamper – en rekord han hadde i mange år, inntil den ble slått av Stabæks Pål Hansen i sesongen 2001/02. Hans rekord som står seg i dag er på hele 84 scoringer.

– Og – en scoringsrekord har nok også MIF-laget fra sesongen 1979/80, da laget scoret hele 181 mål i seriespillet 1979/80, som betyr en snittscore på over 9 per seriekamp. Muligens «norsk» rekord? – En viktig brikke i mange år var også «mestvinnende» bandyspiller i MIF gjennom tidene, Arnfinn Fredriksen, med over 500 klubbkamper, 6 NM titler og 7 seriemesterskap. Flest klubbkamper i MIF har likevel Thore Walther Kristiansen med sine 700 kamper – og med Tom Andersen som en god nummer to. Tom har flest A-landskamper, totalt 95, av de mange (per 2024 ganske nøyaktig 50) MIF spillere som har aksla landslagstrøya. Tom er også, i en uhyttdelig kontekst, blitt kåra til klubbens beste bandyspiller gjennom tidene.

På 80-tallet vokser det frem en ny generasjon spillere, født 1968-1974, som etter hvert skal føre MIF atter til topps i bandy-Norge.

Et viktig og spesielt vedtak ble gjort på forbundstinget i 1983, da damebandyen fikk fullverdig status. I MIF, med Bent Gommerud og Jarle Gommerud som trenere, ble et "prøveprosjekt" satt i gang allerede i sesongen 1981/82. Damebandyen ble de første årene spilt på «rink» dvs på ishockeybane, eller på bandybane med ishockeybanens mål. De første årene deltok ca 10 klubber i seriespillet. Med MIF plassert midt på tabellen. Mer om damebandyen i MIF, i eget kapittel.

Det viktigste som skjedde på 80-tallet var likevel realiseringen av «egen» kunstisbane i Mjøndalen. Norges Bandyforbund hadde jobba i mange år med prosjekter i både Akershus og Buskerud, siden Oslo-lagene hadde Valle Hovin. Paradoksalt nok kom kunstisbane nr 2 i Norge, i Skien, takket være enorm innsats fra mjøndølingen Torstein Rygh. Rivaliseringen mellom Drammensklubbene, Solberg og Mjøndalen endte opp i et

«forlik», i den forstand at alle Buskerudklubbene skulle gå sammen om å bygge en kunstisbane, et fylkesanlegg – ja, i Mjøndalen. For å få stat, fylket og kommuner med på denne tankegangen, dette prosjektet, og for å få løst de store finansielle utfordringene, ble dette løsningen. – I MIF dannet vi ei «kunstisgruppe» bestående av John Andersen, Kjell E. Johansen, og Oddmar Nilsen. Især de to førstnevnte ble de største «driverne», på alle måter, for å få prosjektet realisert. De øvrige Buskerudklubbene skulle primært bidra med ulike typer dugnadsoppgaver. Den 3. november 1990 ble ny kunstisbane i Mjøndalen overlevert Nedre Eiker kommune. Arbeidet hadde da pågått mer eller mindre sammenhengende fra oktober 1989. Noen år senere fikk både Drammen kommune (Marienlyst) og Solberg sine egne kunstisbaner, slik at kunstisbanen i Mjøndalen i dag utelukkende blir benyttet av lag som representerer klubben MIF. En STOR drøm var endelig gått i oppfyllelse.

MIF-spillerne (f.v) Per Willy Holstad, Hans Simensen og Per Terje Markussen

MIFs største personligheter 1980-1990

Radarparet Per Terje Markussen og Odd Johnsen

PER TERJE MARKUSSEN

Per Terje er en av tidenes bandyspillere i MIF. Han er norgesmester i de aldersbestemte klasser, og var blant annet helt sentral da MIF slo Ullern 16-1 i NM finalen i junior-klassen i 1977. Per Terje kunne hatt langt flere klubbkamper i bandy, men ga seg med bandyen i «ung» alder for å satse på fotball. Han har 50 A-landskamper i bandy og 2 i fotball. Per Terjes fremste våpen på bandybanen var hans hurtighet og skøyteferdigheter. Han har både gullklokka for 50 spilte A-landskamper, og bragdmerke i NBF. Likeså gullmerket i MIF, som den første i klubben i 1992.

Tore Walther Kristiansen sammen med Bengt "Pinnen" Ramstrøm (t.v).

TORE WALTHER KRISTIENSEN

Tore Walther har flest klubbkamper i MIF, 700. Han debuterte på A-landslaget i 1976 og fikk 25 kamper totalt. Tore var fryktet og respektert for sin skuddstyrke og sin sympatiske adferd på banen. Sjelden utvist. Han ble flere ganger toppscorer i eliteserien i bandy, med både 76 og 81 scoringer i en og samme sesong, på 18 kamper. Som var scoringsrekord i Norge i mange år. Han var med og erobre samtlige serie- og norgesmesterskap for MIF i perioden 1976-85 – med et unntak, 1977, da han spilte for Solberg. – Tore Walther var også, etter sin aktive karriere, spillende trener et par sesonger, senere også både trener og oppmann for A-laget vårt i bandy. Han tok på seg en krevende jobb som styreleder i MIF i 1994, da klubben hadde økonomiske utfordringer. Han bekledde dette vervet i 4 år, for så å påta seg ulike oppgaver og roller i bandygruppa. Han innehar selvfølgelig bragdmerke i bandy, og i 2010 ble han æresmedlem i MIF.

VASSENGA

«Nå slapper vi av i to år,
og så bygger vi tak over.»

Kunstisbanen ble åpnet lørdag 3. november 1990. MIF var ansvarlig for byggingen. Ved åpningen ble banen overlevert Nedre Eiker Kommune v/ordføreren. Banens totale kostnader var på 10,5 millioner.

Banen var et fylkesanlegg med økonomiske støtte både fra Buskerud fylkeskommune og departementet. Det ble utført ca 9000 dugnadstimer. Den største dugnaden utførte medlemmer av MIF, men noe hjelp fikk MIF fra de andre bandyklubbene i Drammensdistriktet. Det ble lagt ca 10 mil med fryserør på dugnad. Den første dugnadskvelden hadde vi lagt en avstand tilsvarende Mjøndalen - jernbaneovergangen på Ytterkollen. Det var ikke mye optimisme i dugnadsgjengen den første kvelden. Da kunstisbanen var ferdig, uttalte medlem av anleggskomiteen, John Andersen følgende;

I ca en 10-års periode hadde Odd Mihle, både politisk og i forhold til eiere, arbeidet for å frigjøre Vassenga til idrettsformål. I 1983 fattet Nedre Eiker kommunestyre vedtak om å ekspropriere ca 70 mål til idrettsformål. Det er Nedre Eiker kommune som eier grunnen, men MIF fikk bruksrett.

Vedtaket i kommunestyret, med utgangspunkt i kommunens egen idrettsplan, omfattet også ekspropriering/kjøp av Årbogen, områder i Solbergelva og Steinberg til idrettsformål. Et vedtak som både i 1983

John Andersen (t.v) mottar gratulasjoner fra styreleder i MIF Per Bjørn Hansen ved åpningen av Vassenga kunstis. Kjell Johansen i midten.

En **STOR** drøm
var endelig gått
i oppfyllelse.

og årene etter har gitt bygda status som idrettsbygda. Området Vassenga var fra gammelt av et gårdsbruk. Da MIF overtok området, var det igjengrodd av små og store trær og en del kratt. Grunnvannet sto høyt i området, men ca 3000 meter med dreneringsrør senket grunnvannet med 50-60 centimeter. I 1987 sto hele Vassenga under vann. Det var flere som padlet i området. Så Vassenga er sårbar ved store nedbørsmengder.

Kjell E Johansen var leder av de to anleggskomiteene for Vassenga, med utmerket hjelp fra Jørn Gjennestad da det gjaldt fotballbanene og John Andersen da det gjaldt kunstisen.

1990-2000

Sportslig

Etter en lang periode der vi hadde vært helt i toppen, kom det uunngåelige bruddet med kombinasjonen bandy/fotball etter 1985 sesongen. Fotballen hadde sakte, men sikkert blitt mer og mer profesjonalisert, og MIF tilhørte eliten også i norsk toppfotball. Sentrale spillere i MIF fotball, men som også var de mest fremtredende spillerne i bandylaget – som Per Terje Markussen, Odd Johnsen, Oddmar Nilsen og Jan Erik Kristiansen (alle med mange A-landskamper i bandy) valgte å legge skøyte på hylla. I tillegg hadde Stein Arnesen, Bjørn Gommerud, Arnfinn Fredriksen og Boye Skistad lagt opp. Høsten 1985 ble det derfor innkalt til «krisemøte» på gamle maskinstasjonen i Mjøndalen. Vi måtte for enhver pris prøve å få «staba på beina et brukbart lag», slik at vi i det minste skulle kunne kvalifisere oss for fortsatt spill i norsk eliteserie. Mye prestisje stod på spill, både på grunn av MIFs rike bandytradisjoner og ikke minst fordi MIF, som eneste klubb i Norge, aldri hadde vært ute av eliteserien. Fra 1932 og frem til i dag, i løpet av 3 år var plutselig 10 toppspillere borte! Og – brorparten av disse var spillere som åpenbart ville ha preget MIF og norsk bandy i mange år fremover.

Laget bestod nå av veteranene Jack Johansen og Tore W. Kristiansen – og mange svært unge spillere. Især 1969 årgangen som hadde vunnet mange aldersbestemte NM skulle nå komme til å danne stammen i A-laget, i mange år framover. Det ble imidlertid «innledningsvis», ikke overraskende, noen magre år sammenlignet med «Gullperioden 1975-1985», der vi gikk fra å kjempe om gull til å kjempe for å beholde plassen i eliteserien. Generasjonsskiftet var dog i gang, og sakte, men sikkert økte både rutinen og kvaliteten i A-laget vårt. Fra og med

sesongen 1989/90 var vi endelig tilbake blant de 4 beste lagene i Norge igjen.

Høsten 1990 åpnet Vassenga kunstis. En ny tid for bandyen i Mjøndalen etter en fantastisk dagnadsinnsats, med John Andersen i spissen. Vassenga kunstisbane var ment å være et fylkesanlegg, og vi fikk statlige, fylkeskommunale og kommunale midler for å få fullfinansiert anlegget. Det ble likevel tidlig klart at de mange andre Buskerudklubbene ønsket seg kunstis i eget nærområde, som Drammen og Solbergelva. Slik det også ble etter hvert.

Rundt 1990 kom en ny faktor inn i norsk bandy, påfyllet av utenlandske spillere. MIF var i så måte ikke først ute, men vi skjønte tidlig at 2-3 gode, utenlandske spillere ville styrke laget – både på kort og lengre sikt. Disse ville også være gode forbilder og inspirasjonskilder for klubbens egne unge spillere. Likeså et nødvendig trekk og en nødvendig investering fra bandygruppas side for at MIF skulle hevde seg igjen, mer stabilt, i toppen i eliteserien. Det bør understrekes at MIF ikke var først ute, og ikke med på denne «importen» før mot slutten av 1990 tallet, da noen gode, unge svenske spillere ønsket å prøve seg i MIF.

I 1994 gikk vi endelig til finale igjen, vår første på 9 år. Og – bandyforbundet la endog denne finalen til Mjøndalen. En gledens nyhet for alle mjøndølinger. Men dessverre endte dette «finaleprosjektet» opp som en gedigen arrangørskandale – av MIF på selve Vassenga kunstisbane. Kvelden før finalen hadde «noen», av en eller annen grunn, skrudd av aggregatet, da det fortsatt var kulde-

grader og fine forhold. På natta ble det imidlertid mildvær, og uten is måtte finalen utsettes og spilles senere under dårlige forhold og tåke på NIH. Mye av gleden ved å få en lenge ettertraktet finalekamp på hjemmebane, et bandyhungrig hjemmepublikum og mye «støy» på grunn av kampflyttingen, tok åpenbart mye av gnisten og kamplysten fra våre spillere. Hvilket nok var mye av grunnen til at vi led et forsmedelig tap 5-0 for Stabæk. – Likevel, nå var vår neste store generasjon på vei opp, generasjonen født 1973/74. En generasjon, og mange spillere som vi skulle få glede av i mange år fremover. MIF etablerte seg nå, stabilt, på topp 3 i seriespillet – og var i semifinaler og/eller finaler hvert år.

I 1996 var vi tilbake, etter nærmere 10 år i «dvale» (når vi ser bort fra finalen i 1994), klare for en ny finale, denne gang på direkte-sendt TV i NRK fra Vikingskipet, og med selveste Arne Scheie som kommentator. Et legendarisk utsagn fra Scheie i den forbindelse: «John Richard Øen, MIFs libero, kan absolutt sammenliknes med selveste fotballikonet Frans Beckenbauer i Bayern München». Dessverre tapte vi igjen stort for Stabæk, denne gang 8-0, i en kamp som for første gang på lenge ble sendt direkte på TV. – Dette var likevel ingen «bombe», fordi Stabæk var stor favoritt og hadde flere spillere i laget på høyt internasjonalt nivå – som norske Christer Lystad, samt russerne Jamtsov og den store «nemesi» Opytov. – På dette tidspunkt hadde flere klubber som Stabæk, Røa og Ready allerede forsterket laget med mange gode russiske spillere.

– Et annet innspill som skapte store diskusjoner foran denne kampen var bruken av en ny og større bandyball. Årsaken var primært den at kampen skulle sendes direkte på TV. Dermed var det et sterkt ønske både

fra NBF og fra NRK at den nye, litt større bandyballen skulle tas i bruk. Stabæk nektet plent, vi var positive. Saken gikk helt til NBFs appellutvalget. Stabæk vant fram med sin appell. Et paradoks i så måte – allerede fra påfølgende sesong ble ballen tatt i bruk i alle land, også i Norge. Hovedargumentet var at bandyen skulle bli et bedre «TV-produkt» og gi seerne mulighet til bedre å følge ballen på skjermen. Rett og slett få en bedre TV opplevelse. En ny og større ball sammen med flere kameraer på banen har da også bidratt til å gjøre sporten enda mer populær både i Sverige og Russland, delvis også i Finland. I Norge derimot møter bandyfolket fortsatt mye motstand når det er snakk om direkte-sendte TV-kamper.

På 90-tallet var vi fortsatt i toppskiktet i bandy-Norge, men nådde ikke helt til topps. Bare nesten i flere sesonger. En del av årsaken kunne være at vi bare hadde norske spillere i troppen? Uansett, konklusjonen endte med at vi også måtte styrke laget med utlendinger. Og den beslutningen ble realisert – med det resultat at MIF Bandy i årene fremover sørget for å hente inn og forsterke laget med en rekke utenlandske spillere, primært svenske. Og – resultatene uteble ikke.

Perioden 1993-97 var på mange måter en storhetstid for det norske landslaget – og med flere sentrale MIF-spillere i laget. Norge tok blant annet bronse i VM på Hamar 1993; likeledes sølv i den såkalte Rossiaturneringen («uoffisielt VM») i 1994. Tom Andersen, John Richard Øen, Per Willy Holstad og Stian Kristiansen var sentrale spillere på landslaget, ikke minst i denne perioden. Også på ledersiden i landslaget var MIF representert med Bent Gommerud, som assistenttrener, og Kai Karl- sen som materialforvalter.

«John Richard Øen, MIFs libero, kan absolutt sammenliknes med selveste fotballikonet Frans Beckenbauer i Bayern München».

Arne Scheie

Administrativt og profiler

I MIF var John Andersen den viktigste på ledersiden i bandygruppa. Han var formann i en årrekke og svært sentral i byggingen av Vassenga kunstisbanegård. John var for øvrig sønn av MIFs første landslagsspiller i bandy, Erling Andersen, og far til Tor Erling og Tom, som begge var viktige brikker på herrelaget i mange år. Det samme kan også sies om søsteren Tone, som var en av de beste på damelaget til MIF i denne perioden. Jack Johansen og Tore Walther Kristiansen var fortsatt sentrale i MIF bandy, ikke bare som kontinuitetsbærere og erfarne spillere på et ungt lag, men også i mange år senere sen-

trale i ulike lederroller i bandygruppa. Det er likevel ikke mulig å komme utenom radarparet Tom Andersen og John Richard Øen i dette tiåret. De var sentrale både på landslag og klubb lag. Med henholdsvis 95 og 89 A-landskamper, flest i klubben. Toppspillere som også i årevis har hatt og har sentrale posisjoner i bandygruppa, som trenere og ledere. Følgelig er også begge innehavere av klubbens «statuett», som henger svært høyt i MIF. Tom ble endog æresmedlem i MIF i 2023, for sin innsats i klubben – spesielt i bandy, men også på ulike andre arenaer i MIF.

Måltyven Roger Hagen
(t.v.) sammen med keeper
Kenneth Lauritzen

MIFs største personligheter 1990-2000

TOM ANDERSEN

Den store, antageligvis den største «bandypersonligheten» noensinne i MIF, er åpenbart Tom. Han ble «flaska» opp på isen av sin far, og har i hele sitt liv vært en del av bandymiljøet i Mjøndalen. Både som spiller i MIF i snart 50 år (aldersbestemt, senior, old boys og veteran) og som trener/leder har han markert seg som en fremragende, offensiv, kreativ og arbeidsom ildsjel – både på og utenfor bandybanen. Og derfor er han selvfølgelig æresmedlem i MIF. – Tom har nest flest klubbkamper, 651, han har flest A-landskamper, 95, og han har også A-kamper i fotball. Tom har flere NM i aldersbestemte klasser, samt 4 NM og 4 seriemesterskap som senior. Han har vært leder og trener i aldersbestemte klasser, likeledes styremedlem og leder av bandygruppa i årevis. De siste åra har han også vært leder av styret i Buskerud Bandykrets. Han har selvfølgelig NBFs gullklokke og bragdmerke. – Men Tom har også involvert seg på andre arenaer i klubben, blant annet som initiativtager og drivkraft i klubbens FFU gruppe, nå TI gruppe. En fantastisk personlighet og en selvfølgelig leder av årets jubileumskomite: MIF Bandy 100 år.

JOHN RICHARD ØEN

John Richard har nærmere 20 sesonger og 566 (431 obligatoriske) A-kamper i bandy for MIF. Han er likeledes nr 2 på lista (bak Tom) med flest A-landskamper, totalt 89. John Richard har 4 NM og 4 seriemesterskap. Han har også flere NM i aldersbestemte klasser. I flere år har han vært trener og leder av yngre lag i MIF Bandy. Likeledes trener for A-laget i flere sesonger og er det fremdeles. John Richard har både hederstegn, gullmerke og statuetten i MIF. Statuetten som henger svært høyt i klubben fikk han i 2017. Han har selvfølgelig gullklokka i bandy.

2000 - 2010

Sportslig

Vi startet tiåret med å bli nr 2 i serien i 2000-2001. Men igjen tapte vi mot Stabæk i finalen, og denne gangen med hele 11-1. Det er dog viktig å understreke, i denne sammenheng, at Bærumsklubben utover på 90-tallet styrket laget betraktelig ved å hente de beste spillerne især i Bærums-/Osloområdet, og i tillegg fikk solide forsterkninger fra utlandet. Med andre ord, et vanskelig lag å slå på 90-tallet. Robert Arnesen ble likevel kåret til årets spiller i norsk bandy i 2000/2001. Det sier mye om hans kvaliteter på bandybanen. Robert er nok en av de beste bandyspillerne i MIF noensinne. Men – i denne perioden har MIF også flere spillere som er sentrale i landslaget. Stian Kristiansen kom hjem etter noen år med spill i Sverige og ble en meget viktig midtbane-spiller i en årrekke. Jørn Walther Kristiansen ble også viktig. Med en enorm skuddkraft, ble han alle målvakters skrekk i en årrekke. Likeledes Per Willy Holstad, som spilte mange sesonger i brunt, men som også fikk landskamper med klubbspill i Solberg. Han ble en viktig spiller for MIF i «gullårene», en atletisk og hurtig spiller med enorm defensiv kraft.

Foran 2001/2002 sesongen hadde vi – systematisk over tid – fått bygget opp et bra lag igjen, og fått fram flere A-lagsspillere fra årgangen 73/74, spillere som skulle komme til å sette sitt tydelige preg på vårt A-lag i mange år fremover. Morten Eriksen var lagets defensive stabilisator og med en enorm arbeidskapasitet. Han fikk kun 4 A-landskamper, men burde nok hatt langt flere, etter manges mening. Andre spillere i samme generasjon var Øyvind Eriksen, Geir Themte, Kjetil Skistad, Lars Lenes Johansen og ikke minst Robert Arnesen. I tillegg hadde vi fått fram en litt eldre og en

svært god målvakt i Kenneth Lauritzen. Han holdt et særdeles høyt nivå i denne perioden og fikk 37 A-landskamper. Kenneth er med andre ord den målvakten med flest A-landskamper for MIF.

Likevel følte vi at laget ikke var komplett – vi manglet en toppscorer! Mens klubben var på jakt etter en målsco-rer dukket det «plutselig» opp en spiller som på alle måter passet perfekt inn i laget, både som spiller og som menneske, og som holdt et meget høyt nivå, svenske Jonas Pettersson. Sammen med ham fulgte også kompisene Johan Plym og Joakim Blomén. Nå hadde vi plutselig fått de forsterkningene vi trengte for å kunne slå alle, også Stabæk, en ung generasjon mjøndølinger sammen med denne meget sterke svenske trio i laget. Alle i og rundt bandyen i MIF følte nå at laget var komplett. Og riktig nok, disse spillerne kom til å innlede en ny æra i MIF Bandy.

Vi fikk umiddelbart resultater av våre nye investeringer. I 2002 slo vi favoritten Stabæk 6-4 i NM finalen. Dette ble starten på MIF Bandys tredje «Gullperiode». Vi slo Sarpsborg 5-3 i 2003, ble seriemestere og tok, overraskende for mange i inn- og utland, bronse i europacupen. I 2004 slo vi igjen Stabæk i finalen (4-2), ble nok en gang seriemestere – og minst like viktig for mange bandyentusiaster, vi gjentok suksessen fra europacupen og tok bronse. Det fjerde NM-gullet på rad tok vi i 2005, denne gang i finalen mot en «ny» erkerival, Solberg. I en forrykende finale på Marienlyst vant vi 9-6. Robert Arnesen spilte en fantastisk kamp. Han var på sitt absolutt beste i denne kampen og scora 5 av målene. Robert var i sine mange år i MIF en unik spiller, som nok endog overgår

ferdighetene til sin far Stein. Som forventet ble MIF også seriemestere dette året.

Etter flere år med suksess, mistet vi nå et par spillere, mens andre følte seg litt «mette» og laget falt følgelig

litt i kvalitet. Likevel kvalifiserte vi oss nok en gang, dog litt overraskende, for NM finaler både i 2006 og 2007, men tapte knepent mot Stabæk i begge disse kampene.

Bakerst: Kjetil Bergh, Jonas Pettersson, Jack Johansen, Marcus Wiik, Tor Tvetter, Espen Enberg, Per Willy Holstad. Midten: Robert Arnesen, Morten Eriksen, Geir Themte, Kjetil Skistad, Johan Richard Øen, Jørn Walther Kristiansen, Kai Karlsen, Hans Lundgreen. Foran: Roy Themte, Stian Kristiansen, Kenneth Lauritzen, Nils K. Ness, Johan Plym, Lars Lenes Johansen, Tom Andersen

Fra venstre: Jonas Pettersson, Robert Arnesen og Jørn Walther Kristiansen.

Bakerst: Tore Walther Kristiansen, Tom Steiner, Joachim Blomén Geir Themte, Kjetil Skistad, Frode Holm, John Richard Øen, Jørn Walther Kristiansen, Richard T. Olsen, Tor Tveter. Midten: Jack Johansen, Robert Arnesen, Lars L. Johansen, Morten Eriksen, Stian Kristiansen, Kjetil Bergh, Tom Andersen, Kai Karlisen, Hans Lundgreen. Foran: Kine, Nikolay, Nils K. Ness, Mikkel, Kenneth Lauritzen, Ola, Jonas Pettersson, Herman, Johan Plym.

NM-FINALER OG SERIEMESTERSKAP 1985-2010

NM finaler og seriemesterskap 1985 – 2010.

1985:
Solberg-Mjøndalen 4-1

1994:
Stabæk-Mjøndalen 5-0

1996:
Stabæk-Mjøndalen 8-0
MIF seriesølv

1999:
Mjøndalen-Roa 16-1 Old boys

2001:
Stabæk-Mjøndalen 11-1
MIF seriesølv

Noe er på gang:

2002:
Mjøndalen-Stabæk 6-4
MIF seriesølv

2003:
Mjøndalen-Sarpsborg 5-3
MIF seriemester
Bronse i E-cup

2004:
Mjøndalen-Stabæk 4-2
MIF seriemester
Bronse i E-cup

2005:
Mjøndalen-Solberg 9-6
MIF seriemester

2006:
Stabæk-Mjøndalen 5-4
MIF seriesølv

2007:
Stabæk-Mjøndalen 6-3
MIF seriesølv

Administrativt og profiler

Skal noen trekkes fram i denne perioden må det være Jonas Pettersson og Robert Arnesen. Jonas ble toppscorer i serien hele 5 ganger, mens Robert ble toppscorer i 2001. Begge har også senere hatt viktige trenerfunksjoner i klubben. Jonas ble kåret til årets spiller i norsk bandy i 2004 og 2005, mens Robert ble som før nevnt årets spiller i 2001. På et meget godt lag, især godt organisert defensivt, var det likevel disse to spillerne som ofte avgjorde de viktige kampene – både ved å dominere angrepsspillet vårt og å score de avgjørende målene i finalene.

I dette tiåret var Jack Johansen en trygg, kompetent og viktig leder og trener. Med sin ro og rutine, var han med på å lede laget til flere mesterskap, både i serie og cup. I styret vil vi spesielt trekke frem Stig Normann Jensen. Han var en viktig brikke i bandygruppa, i ulike roller, over en lang periode. Han var leder av bandygruppa allerede i 1998/99 sesongen og er fortsatt aktiv rundt A-laget 26 år seinere.

F.v Frode Sørensen (leder junioravdelingen), Tom Andersen (leder bandygruppa) og Kjell Johansen (styreleder MIF) under åpningen av naturisen i 2010.

Naturis til hele folket...

MIFs største personligheter 2000 - 2010

JONAS PETTERSSON

Jonas mottok klubbens hederstegn i 2018, mest basert på sin innsats som aktiv. Selv om han senere har tatt flere trener- og lederverv som frivillig i klubben. Etter at Jonas kom til klubben rundt tusenårsskiftet, ble MIF bandy igjen Norges beste seniorlag - med flere NM og seriemesterskap. Han ble ikke bare toppscorer i ligaen, men ble også kåret til «årets spiller» i bandy-Norge i et par sesonger. På sine nærmere 300 A-kamper maktet han å score over 500 mål for MIF. Det er nok bare Tore W Kristiansen som kan konkurrere med Jonas om tittelen «klubbens toppscorer» i MIF Bandy. I en uhytellig avstemning for noen år siden ble han også kåret til nr 2 som «Tidens Bandyspiller i MIF». - I mange år bekledd han verv i junioravdelingen etter at han la opp som aktiv. Han har vært en betydelig ressurs for klubben, og har også vært trener for både junior- og A-landslagene i bandy.

ROBERT ARNESEN

Robert herjet med sine motstandere i mange år, sammen med blant annet Jonas. De dannet et «radarpar» som var med på å produsere flere NM- og seriemesterskap i det som kan kalles «MIF Bandys 3. gullperiode» 2001-2007. Han fikk riktignok «bare» 25 A-landskamper, men kunne utvilsomt ha fått flere, om han hadde villet det. Robert ble også kåret til årets spiller i bandy-Norge i sesongen 2000/2001. - Etter sin aktive karriere har Robert vært både trener og leder i MIF Bandy i en årrekke. - Robert fikk foreningens hederstegn i 2008.

LARS LENES JOHANSEN

Lars debuterte på A-laget i 1991 og spilte totalt 397 kamper for MIF. Han var kaptein på laget som vant 4 NM gull. Lars var en meget dyktig libero. Han fikk 13 A-landskamper. Har også spilt i eliteserien i fotball.

KENNETH LAURITZEN

Kenneth debuterte i 1991. Spilte 510 kamper for MIF. Norgesmester 4 ganger. Han fikk 37 A-landskamper. Viktig brikke i Mifs siste storhetstid. En av Mifs beste keepere gjennom tidene.

MORTEN ERIKSEN

Morten er siste generasjon av en lang rekke spillere i Mif som har spilt eliteserie i både fotball og bandy. Han har aldersbestemte landskamper i fotball og 4 A-landskamper i bandy. Han takket nei til landslaget etter 1996. Hadde vært selvskreven der i mange år. Morten spilte 588 kamper for Mif etter debuten i 1989. Han var motoren i det gode Mif laget som tok 4 nm gull fra 2002 - 2006.

STIAN KRISTIENSEN

Stian fikk 403 kamper for Mif. Spilte også flere sesonger i Sverige. Kom tilbake til Mif i 1995 og ble umiddelbart en sentral spiller i laget. Slegen tekniker og ballsikker spiller som ble norgesmester 4 ganger. Spilte hele 51 landskamper og var med på det berømte bronslaget i VM i 1993.

JØRN WALTHER KRISTIENSEN

Jørn spilte 529 kamper etter debuten i 1998. Han har/hadde Norges hardeste skudd. Han var en viktig brikke i laget som tok 4 NM gull fra 2002-2006. Jørn spilte 11 landskamper for Norge. Har også vært trener i flere år for a-laget.

2010 - 2020

Sportslig

Dette tiåret startet på en litt merkelig måte. Etter et kort gjesteopphold i Solberg, var Jonas Petterson og Robert Arnesen tilbake i brunt i sesongen 2010-11. Til tross for økte forventninger derfor i forkant av sesongen var starten uventet svak. Men vi spilte oss opp utover i sesongen, for likevel «bare» å bli nummer 6 i serien. I sluttspillet fant vi imidlertid formen. – Likeledes gjorde en annen tidligere toppspiller, veteranen Morten Eriksen, comeback. Og – plutselig var vi igjen et topplag å regne med, et lag som kunne slå de beste i Norge. For hele bandy-Norge var det likevel en stor overraskelse at vi skulle gå hele veien til finalen dette året. Underveis til finalen slo vi ut storfavoritten Solberg i en spennende semifinaledyst, der vi til slutt vant 5-4 i avgjørende kamp. I finalen tapte vi 5-4, nok en gang mot Stabæk. Et bittert nederlag, fordi vi mot slutten av kampen dominerte fullstendig, mens Stabæk kunne ro i land en heldig seier. De fleste tilstedeværende bandyentusiastene mente at MIF nok ville ha vunnet denne finalen, om den bare hadde vart 5 minutter lengre.

Etter denne sesongen ga de mange nøkkelspillerne (ref over) seg – og det ble igjen noen magre år for Mjøndalen bandy. Men sånn er det jo i all lagidrett. Det er ofte, for alle lag, vanskelig å fylle store «hull» på kort tid. Derfor måtte vi nå igjen gjennom et nytt generasjons-skifte, både for å skaffe oss litt rutine, mer kontinuitet i laget og nok slagkraft til atter å kjempe om serie- og norgesmesterskap. Det er likevel ingen enkel oppgave med beskjeden økonomi. Sportslig sett var sesongen 2015/16 et lite unntak. Da hadde vi en stabil og god sesong og tok bronse i serien. I de øvrige sesongene, i det siste decenniet, har vi hvert år hatt plasseringer i serien mellom 5. og 7. plass. Tiåret 2015-2024 kan derfor på

mange måter sammenlignes med tiåret 1956-1966, og tiåret 1986-1995, da vi mer eller mindre i hele perioden plasserte oss på den nedre delen av tabellen. I disse periodene greide vi heller aldri å spille oss frem til noe sluttspill. Unntaket er 1994, da vi nådde finalen, men tapte mot Stabæk. Disse tre decenniene vil derfor gå over i MIFs bandyhistorie som de svakeste – sportslig sett.

Administrativt og profiler

Den mest sentrale spilleren i dette tiåret er utvilsomt Robin Cras. Han var MIFs viktigste spiller og var fast i A-landslaget fra 2011-12 sesongen. Han fikk tilsammen 55 landskamper, flere også som spiller i svenske Tilberga og Edsbyn. Sammen med Joackim Skinstad, Patrick Døhlen Holm og storebror Alexander Cras, dannet de et firkløver som var svært viktig for laget i hele denne perioden.

Tom Andersen tok for øvrig over som leder av bandygruppen i 2010. Og – han er fortsatt i jubileumsåret 2024/25 leder av bandygruppen i klubben. Tom har gjort en kjempejobb for bandysporten i MIF – i alle alders-trinn, over lang tid. For sin innsats i klubben, på flere plan, ble han æresmedlem i MIF i 2023.

En jobb som sjelden blir nevnt, men som er viktig i all idrett, ikke minst i bandy, er jobben som materialforvalter. I Mjøndalen har spillerne alltid vært bortskjemt med godt utstyr. Likeledes i norgestoppen i faget «skøytesliping», en viktig og ofte en avgjørende faktor for å kunne prestere på bandybanen, uansett om du er

knøttespiller eller en viktig klubb- og landslagsspiller på høyeste nivå. Fra tidligere tider kan spesielt trekkes frem navn som Jan Gommerud og Kai Karlsen. Likeså Macke Wik, Tor Tvetter, Frode Holm, Freddy Aaslid og Roger Knutsen. I en periode kom spillere fra hele Norge til Mjøndalen for å få orden på skøytene sine. Vi var blant de første i Norge som benyttet oss av den såkalte «radieslipen», en helt ny og revolusjonerende måte å slippe skøyter på – Noen av disse har vært både materialforvaltere og skøyteslipere i årevis, andre enten materialforvalter eller skøytesliper. Uansett er dette jobber som stiller store krav til kompetanse, kunnskap og ikke minst gjennomføringskraft. Jobber som er tidkrevende, og der den/de ansvarlige må stille på enhver trening.

Vassenga har i alle år hatt svært god iskvalitet. Mange spillere i bandy-Norge har derfor Vassenga som sin favorittbane. Vi har vært så heldige å ha en mer eller mindre fast gjeng som kjører isen på frivillig basis. Disse har lagt igjen flere hundre timer på isen hver eneste sesong og er blant de største heltene i klubben.

MIFs største personligheter 2010 - 2020

ROBIN CRAS

Robin fikk sin landslagsdebut i 2011, og fikk med seg 55 A-landskamper, flere riktignok som spiller i Edsbyn og Tilberga, Sverige. Som ektefødt mjøndøling har han likevel i brorparten av denne 10 årsperioden (også senere) vært en nøkkelspiller i MIF. Vi har vært inne i en «tung» periode resultatmessig de siste 10 åra, men Robin har tross sitt Sverige-opphold vært en kontinuitetsbærer og viktig spiller for MIF. – Robin fikk fullt fortjent klubbens hederstegn i 2017. Robin Cras har også spilt flere landskamper for Nederland.

STIG NORMANN JENSEN

Med unntak av sesongen 2010/11, da vi tapte for Stabæk i finalen, er det kanskje riktig i dette dekkennet å trekke frem en lederskikkelse, fremfor en spiller, som i mange år har gjort en betydelig innsats som frivillig i MIF Bandy. Stig Normann Jensen har stort sett bekledd alle mulige verv i bandygruppa, likeså ivaretatt oppgaver og roller som dekker det meste av det gruppa har hatt på agendaen – som frivillig. De fleste sesongene har han hatt ansvar for marked og økonomi, men han har også vært leder av bandygruppa i mange år. Det er flere som kunne ha vært nevnt, fordi bandygruppas virksomhet er tuftet på frivillighet, men Stig er kanskje den som har markert seg mest – og som derfor fortjener å komme med på denne eksklusive lista.

RUNAR ANDREASSEN

Runar har hatt en lang karriere i MIF bandy, like fra de aldersbestemte klasser og til dagens old boys og veteranbandy. Han ble aldri fast i A-laget, men har flere NM som old boys spiller i klubben. Som frivillig har han nå i mange år (han er fortsatt svært aktiv) bekledd ulike roller og oppgaver i bandygruppa, både som trener og leder. Ikke minst blant de aller yngste i de aldersbestemte klasser. Han har med det også vist sin «styrke» ved at flere av hans «lærlinger» senere har kvalifisert seg for klubbens A-lag. Han er en lagbygger – likevel med fokus på utvikling av enkeltspillere. I flere år var han leder av sportslig utvalg. Runar fikk MIFs hederstegn i 2018.

TOR TVETER

Tor har i over 25 år, allerede fra 1990 tallet, hatt sammenhengende tillitsverv i MIF Bandy. Han har bekledd de fleste posisjoner og roller, så som materialforvalter, sportslig leder, trener og lagleder for yngre lag. Han har også vært leder av MIF Bandy junioravdelingen og banekoordinator på Vassenga fra og med sesongen 2008/2009 – og videre i over 10 år. De siste årene har han primært vært opptatt av og sørget for at isen på Vassenga til enhver tid er i utmerket forfatning for både store og små. – I tillegg til alle verv, som frivillig, har Tor følgelig gjort en betydelig dugnadsjobb for MIF Bandy i mer enn 10 år.

Tor har også hatt sammenhengende verv i Norges Bandyforbund, bandyseksjonen, i nærmere 20 år. Både som styremedlem og leder av seriekomiteen. Han har vært materialforvalter for A-landslaget i over 10 år, samt lagleder for aldersbestemte landslag. Tor fikk klubbens hederstegn i 2016 for sin innsats i og for bandygruppa – til beste for bandysporten i Mjøndalen.

2020-2024

Sportslig

Etter en svak 2019 sesong, forstod bandygruppa at det var nødvendig å ta en del grep. Viktig var det at kompetente og rutinerte Robert Arnesen og Bent Gommerud tok over treneransvaret. Likeledes ble det hentet inn flere nye spillere. Det ble ikke minst satt fokus på å få et fysisk godt trent lag. Om vi ikke var i besittelse av de beste spillerne i Norge, var det enighet om og full forståelse for at vi kan nå langt med godt trente spillere. Og – det lyktes vi med. Sakte, men sikkert tok laget steg oppover på tabellen, og i 2022 endte vi på solid 4 plass i serien – og nådde endelig, nok en gang, målet vårt om semifinale. Selv om vi fikk en liten nedtur i 2023 med kun 7. plass i serien, slo vi godt tilbake i seson-

gen 2023/24 med en for mange overraskende semifinaleplass. I kvartfinalen (nytt sluttspillopplegg) ble storfavoritten Sarpsborg slått 3-0 i kamper («best av 5»). I et par av kampene vant vi endog med solide sifre. Vi nådde riktignok ikke finalen, da vi tapte for et godt Drammenslag i semifinalen. Sesongen under ett viste likevel at vi nå – i jubileumsåret – har et godt, ungt lag «på gang», et lag som forhåpentligvis kan utvikle seg ytterligere de kommende åra. I inneværende sesong, sesongen 2024/25, mener vi å kunne stille med et lag med en fin blanding av ungdom og rutine – og et lag som forhåpentligvis vil gi klubben flere mesterskap i de kommende åra.

Administrativt og profiler

Eirik Aaslid og Bendik Gunnerud Sørensen er spillere som fortjener å bli nevnt. De har begge bidratt med rutine og solid spill over mange sesonger. Ellers er nok vår russiske «bjørn», Alexander Serov, den mest markante spilleren de siste sesongene. En notorisk målscorer.

På ledersiden har det vært få utskiftninger de siste åra. De mest sentrale; Tom Andersen som leder og Turid Kolstadløkken som nestleder har hatt sine verv i flere år. De representerer ikke bare kontinuitet i styret, men innehar begge en kompetanse og en erfaring som er både nødvendig og viktig i ei spennende fremtid. Dette

gjelder ikke minst planene om å få realisert de aktuelle kunstisplanene, å få med Drammen kommune for snarest mulig å få «renovert» – å få realisert så vel en ny 11'er bane som en 7/9'er bane. Dette er et hasteprojekt og må på plass senest i løpet av et år eller to. – Turid har et hovedansvar med disse prosjektene, hvilket alle i bandygruppa føler er betryggende. Vi håper selvfølgelig at Drammen kommune kan innfri dette viktige jubileumsønske fra MIF Bandy og at MIF fortsatt kan prestere både i bredde og topp – og med fortsatt spill i eliteserien, som eneste klubb i Norge fra 1932 og like frem til i dag.

2020 - 2024

Gjengangere i styret er også Pia Gunnerud Sørensen, Runar Andreassen og Ann Irén Svane Mathiassen som alle tre i en årrekke har bidratt på mange områder i MIF bandy, både sportslig og administrativt.

Det er avslutningsvis ingen tvil om at engasjementet fortsatt er stort i MIF bandy, og at optimismen råder både med tanke på rekrutteringen – og ikke minst at vi fortsatt skal prestere på et høyt nivå, i hvert fall nasjonalt.

MIFs største personligheter

2020 - 2024

PIA GUNNERUD SØRENSEN

Pia har vært sterkt tilknyttet MIF, mer eller mindre hele livet. De siste 20-25 åra med en fantastisk frivillighetsinnsats i MIF bandy. Ikke alle oppgaver er like synlige, men desto viktigere – og hun har gjennomført altomfattende oppgaver, oppgaver som MÅ gjøres, og gjøres på dugnad. Allerede i 2011 påtok hun seg verv i bandygruppa. Blant annet som sportslig ansvarlig for A-laget. Hun kan med andre ord bekle mange ulike roller. – Hun var også i flere år klubbens kontakt med krets og forbund. Pia har representert MIF i styret i bandykretsen og vært medlem i Norsk Elitebandy. Det var nærmest en selvfølgelighet at hun fikk klubbens gullmerke i 2020. I jubileumsåret er hun innvalgt i MIF Representantskapet.

TURID KOLSTADLØKKEN

Turid kom med i bandygruppa for ca 10 år siden, den gang som ansvarlig for klubbens bandyskole for de yngste. Det ble suksess fra første stund. Bandyskolen har kanskje vært klubbens viktigste rekrutteringsarena de siste åra. Etter kort tid ble hun bandygruppas nestleder. På grunn av sin dyktighet og sitt organisasjonstalent. Hun har vært og er en inspirasjonskilde og en god motivator – og fått mye ansvar for gruppas største og viktigste prosjekter. Ikke minst i arbeidet for å få på plass en 7/9'er bane for de yngste i klubben, sammen med en lenge etterlengtet «totalrenovasjon» av 11'er banen, har hun nedlagt enormt mye arbeid. – Hun har likeledes utarbeidet egne nettsider for MIF bandy, og fått på plass optimale nettløsninger for MIF som klubb. For tiden bekle hun ulike roller, men er mest opptatt av – snarest mulig – å få på plass kunstisbaner i klubben, både en 11'er og en 7/9'er bane. – Turid fikk klubbens hederstegn i 2020.

Andre viktige bandypersonligheter i MIF

Forfatterne av dette jubileumsheftet har beveget seg ut på «tynn is» i sitt forsøk på å trekke frem 2-3 av de største personlighetene i bandygruppa i hvert decennium.

Det er i den sammenheng lett å sette de største spillerpersonlighetene i fokus. MIF bandy er likevel tuftet på frivillighet, og gjennom disse 100 år er det en rekke personer som burde ha vært nevnt. Det er det imidlertid ikke «plass til» i et lite, eksklusivt jubileumshefte. Men vi er satt til å gjøre et valg og har omtalt de som for oss kan ha markert seg mest. Likevel har vi valgt også å gi plass til noen få andre, det være seg trenere, materialforvaltere, skøyteslipere og banemestere – og der flere av disse i en årrekke har utført flere av disse oppgavene – roller og funksjoner som er utrolig viktige for at spillere og laget skal prestere på banen.

BJØRN GOMMERUD

Bjørn ble A-lagsspiller allerede som 16-åring i 1962 og har gjennom 20 år spilt 546 kamper for MIF (342 obligatoriske), blitt norgesmester 5 ganger og seriemester 7 ganger. Han kom aldri på landslaget, men spilte flere kamper både på kretslag og presselandslag. Etter sin A-lagskarriere, spilte han både old boys- og veteranbandy i flere sesonger. Det var likevel arbeidet med de yngste han og klubben satte mest pris på. Han var i mange år etter sin aktive karriere både leder og trener av lag i de aldersbestemte klassene; lag som ble både krets- og norgesmestere. Bjørn var også, i flere år sammen med Boye Skistad, trener for A-laget i bandy. Han fikk klubbens hederstegn i 1978 og statuetten i 2001.

JAN GOMMERUD

Bjørns bror Jan hadde ingen spillerkarriere i bandy. Men få har tilbrakt så mange timer som ham – i jobben som materialforvalter og som skøyteslipper, på bandybanen i Mjøndalen. Han gjorde ikke minst en formidabel jobb i MIFs Gullperiode 2 – 1975-1985 – med A-laget. Både før og etter denne perioden var han imidlertid å se i slipebua både sent og tidlig, for å tilfredsstillende store og smås mange ulike krav og behov, slik at de kunne prestere på isen. Jan mottok klubbens hederstegn i 1986.

JACK JOHANSEN

Jack er mest kjent i MIF for sin lange og gode spillerkarriere. Han har hele 21 A-lagssesonger i MIF bandy, og med det 525 kamper derav 423 obligatoriske. Han la opp etter sesongen 1994/95, men tok umiddelbart på seg andre oppgaver i bandygruppa. Først som leder og trener i de aldersbestemte klasser, deretter med de samme oppgaver og funksjoner rundt A-laget, dog mest som trener. Med sine mange år som aktiv hadde han mye å tilføre – ikke minst til de yngste. Jack fikk hederstegnet i MIF i 1987.

BENT GOMMERUD

Bent har spilt fotball og bandy i aldersbestemte klasser og har spilt 99 A-kamper i bandy. Han ble norgesmester i 1984. I nådd senioralder valgte han likevel å satse på trener- og lederroller – først i MIF på ulike nivåer, senere på alle nivåer i Norges Bandyforbund. Foruten å inneha høyeste utdanning både på nasjonalt og internasjonalt nivå i bandy, har han nå i over 35 år, sammenhengende, trent aldersbestemte lag og seniorlag i MIF, og A-landslaget i bandy i perioden 1991-1997 og 2001-2005. I 2010 gjorde Bent og svenske Saikoff et lite comeback som landslagstrener. Trente også det norske laget som tok bronse i Universaden i 2019. Har til sammen 20 år som landslagstrener på ulike landslag. Bent har med stort engasjement og entusiasme vært ansvarlig for bandyskolen og skøytefestene i MIF i mange år.

LARS LENES JOHANSEN

Lars debuterte på A-laget i 1991 og spilte totalt 397 kamper for MIF. Han var kaptein på laget som vant 4 NM gull. Lars var en meget dyktig libero og forsvarssjef i et meget sterkt defensivt lag. Han fikk 13 A-landskamper. Har også spilt i eliteserien i fotball. Han har i årrekke vært trener for 05 generasjonen. MIFs motto «lagånd, kameratskap og innsats» beskriver Lars som person og trener.

FRODE SØRENSEN

Frode har vært engasjert i bandygruppa i en årrekke. Han var leder av bandy/junioravdelingen i perioden 2009-2014. Senere har han hatt en sentral posisjon i gruppa, i mange år som «alt-muligmann». Blant annet hadde han et hovedansvar for skøytesliping, speaker- og elektriskertjenester med mer. De siste 20 åra har Frode vært lagleder i bandy på ulike nivåer. – Han har også påtatt seg andre oppgaver i klubben, så som medlem av MIF Jubileumskomiteen i 2010, og som medlem av MIF anleggskomiteen i nærmere 10 år. Det var Frode som innførte og har hovedansvaret for streaming av klubbens kamper. Han har selvfølgelig klubbens hederstegn.

NB! MIF har fostra mange "bandyprofiler", spillere, ledere og trenere som gjennom år har utført viktig og mesterskapsavgjørende jobb for klubb. Blant annet har MIF hatt – inntil nå – over 50 A-landslagsspillere. Klubben har 14 Norgesmesterskap (siden 1930) og 11 seriemesterskap (siden 1976). MIF er eneste klubben som siden starten i 1932 har spilt sammenhengende i eliteserien i bandy. Og

– ikke minst, MIF er nr 2 bak Stabæk på den «mye omtalte» maratontabellen dvs en oversikt over hvilke klubber som har prestert på høyest mulig nivå i eliteserien. Det har følgelig vært en utfordring for jubileumskomiteen å velge ut de bandyprofilene som skal trekkes frem i et «lite» jubileumshefte. Og – vi håper at leserne har forståelse for det.

A-laget i jubileumssesongen 2024/2025

Bak f.v: Simen Moen, Alexander Cras, Alexander Serov, Jesper Lenes Johansen, Bendik Gommerud, Mats Førde, Johan Barbo, Bendik Sørensen Gunnerud og Christoffer Askheim.
Foran f.v: Adrian Faye, Eirik Aaslid, Magnus Pettersen, Pete Pättiniemi, Kevin Lauritzen, Mikael Leersbryggen, Stefan Mar Oddgeirsson og Eirik Andersen

DAMEBANDY I MJØNDALEN

MIF Bandy sitt første damelag. Bak fra v.: Bent Gommerud (trener), Bjørg Fossum, Maj-Britt Simensen, May Britt Kristoffersen, Marianne Gommerud, Anne-Birgitte Hansen, Jarle Gommerud (trener). Foran: Merethe Lia, René Marie Hansson, Kate Fornstedt, Britt Jensrud, Marit Hatland.

Da Norges Ishockeyforbund avsto å igangsette seriespill for damer på 70-tallet, besluttet Norges Bandyforbund umiddelbart å gjøre et forsøk. Etter et par sesonger med litt «prøving og feiling», fikk NBF med seg 5-6 klubber i 1980, da de initierte det første seriøse seriespillet for damer i Norge. I Sverige var allerede nivået høyt og med stor bredde, mens klubblag var på gang både i Finland og Russland, i beskjeden grad også i USA og Nederland, etter hvert.

En del av jentene i Norge, også her i Mjøndalen, hadde spilt litt skolehockey – og noen få hadde også forsøkt seg med trening og spill på guttelag i de aldersbestemte klassene. Siden det var med få lag i serien, hadde damebandyen kun uoffisiell status de første åra. Men fra og med 1983 vedtok forbundstinget at damebandyen skulle ha fullverdig status.

MIF Bandygruppa hadde allerede i sesongen 1981/82 greid å samle nok spillere, og med gode nok ferdigheter, til å konkurrere med de beste lagene. Derfor regnes MIF som en av initiativtagerne til dannelsen av damebandy i Norge. De første årene ble all trening – og alle kamper spilt på «rink». Det var derfor ideelt å spille på ishockeybaner med store vant, men i Mjøndalen foregikk all bandyvirksomhet på klubbens egen bandybane, dog med de samme målene som en ishockeybane. Med små ordinære bandyvant. Kompetente Bent Gommerud var trener de første årene. – Det var likevel en klar uttalt målsetting fra bandyforbundets side at

damebandyen i fremtiden skulle spilles på ordinær, stor 11'er bane. Så langt har ikke MIF Bandy lyktes å ta noen NM gull, men sammen med Stabæk og Skeid (sammenslåing av tre klubber), spilte vi oss frem til finale i «9'er» bandy, men tapte for Nordre Sande/Drammen 1-3 i 2014.

Da bandysporten fikk fullverdig status, var det 10 lag som deltok i seriespillet på 80-tallet. Og – MIF befant seg i hele denne perioden på øvre halvdel. Som på herresiden ble det etter hvert både sammenslåing av klubber, og gode MIF spillere som skiftet klubb for å spille på de beste lagene og være med å kjempe om serie- og norgesmesterskap. Likeså et ønske om å få en større mulighet for landslagsspill. De kvinnene som har spilt for MIF og som har markert seg mest i klubben, eller i andre klubber og fått landskamper, kan nevnes: Ruth Eline Borge, René Marie Hansson (kun MIF), Martine Døhlen Holm, Hanne Garnås Nicolaisen og Anne Rabe.

Hanne Garnås Nicolaisen

Martine Døhlen Holm

Her er bilder av to store kvinnelige profiler fra MIF Bandy. Begge spilte hovedsakelig med guttene til og med juniorlaget og hevdet seg godt der. Begge ble sentrale spillere på damelandslaget. Martine spilte 43 landskamper og Hanne 34. Begge har medaljer fra VM og var flotte representanter for MIF Bandy

BANDY I ALDERS- BESTEMTE KLASSER

Sammen med Stabæk og Solberg (de siste 50 årene) har MIF vært en dominerende klubb i aldersbestemt bandy fra «tidenes morgen». Klubben har en rekke norgesmesterskap og flere kretsmeisterskap i årene før og etter krigen. Den første viktige NM tittelen tok MIF i 1955 i juniorklassen, med Asbjørn Kristiansen som den dominerende spilleren. Høyest rager likevel norgesmesterskapet i juniorklassen i 1963, 2-1 over Strømsgodset, i en snøværskamp på Marienlyst. Strømsgodset var store favoritter, da laget bestod av flere spillere som ble norgesmestere i seniorklassen året før. Men - med

målvakten Jan Erik Holmen i superform, og med flere viktige, avgjørende redninger, greide vi til slutt å ro i land en knepen seier. Et sted mellom 1200 og 1500 mennesker overvar dette oppgjøret, som ble viet stor oppmerksomhet i media.

Mindre overraskende var finaleseieren i 1967, der vi likevel måtte slite i en jevnspilt kamp mot Sagene på Dælenengen i Oslo. En rekke av spillerne på disse to mesterlagene satte sitt preg på MIFs A-lag i mange år fremover. Det bør nevnes at MIF også ble norsk mester i

NM-VINNERE SMÅGUTT 1984: Bak f.v: Bjørn Gommerud (trener), Kai Roger Johansen, Børre Gommerud, Bjørn Trygve Røren, Brede Solberg, Pål Andersen, Roy Themte, Tor Petter Andreassen, Yngve Andersen og Roger Olsen. Foran f.v: Jørgen Havnås, Tom Andersen, Bjørnar Bækken, John Richard Øen, Tor Ivar Johansen, Sven Jacob Hansen og Ulf Vidar Andersen.

småguttklassen i 1961, det første NM noensinne i denne klassen i norsk bandy, da NIF fylte 100 år. Også internasjonalt hevdet juniorlagene seg på 60-tallet med flere seire over gode svenske klubber.

Om MIF hadde dominert i de aldersbestemte på 60-tallet, ble ikke dominansen noe mindre på 1970 og -80-tallet. Talent, ambisjoner og miljø la et godt grunnlag for å utvikle talenter. Og - ikke minst da vi hadde med på laget dyktige ledere og trenere med lang farts-tid og mye erfaring både som tidligere spillere i MIF, og som trenere for klubbens A-lag. Øyvind Johannesen og Åge Formo var viktige lederskikkelser på 60 tallet, As-

bjørn Kristiansen, Bjørn Gommerud og ikke minst John Andersen på 70- og 80 tallet. MIF erobret et vell av KM titler i disse årene, samt en rekke norgesmesterskap i de aldersbestemte klasser. Vi ble NM i juniorklassen i 1978 og 1979. Spesielt bør nevnes finaleresultatet i 1978, 16-1 over Ullern i Mjøndalen. Muligens den største finaleseieren noensinne i bandy og (fotball)!? - i norsk lagidrett overhodet? På dette laget var Per Terje Markussen den fremste, men disse norgesmesterne innehadde spillere som både fikk fast plass i klubbens A-lag i mange år, og som også fikk A-landskamper i bandy - og som ikke minst ble norgesmestere flere ganger for klubbens A-lag.

NM-VINNERE SMÅGUTT 2014: Bak fra v.: Kevin Andre Hasselø, Sondre Andreassen, Robin Birkeland, Steffen Sørum, Marius Gevelt, Johannes Palm, Kristian K. Juvet. Midtrekke fra v.: Erik Øen, Martin Draugsvoll, Sebastian Knutsen, Thomas Pettersen, Ola Vigdal, Jørgen Midje, Kristian Andersen. Foran: William N. Falch

Talenter i samme kategori, med et svært høyt nivå ble utviklet i klubben et 10 år senere. Dette var spillere født i tidsperioden 1968-1974, spillere som ikke bare dominerte for MIF i de aldersbestemte klassene og senere i klubbens A-lag, men som bidro til å skaffe klubben en rekke norgesmesterskap, i alle årsklasser. Dette var også spillere som senere fikk A-landskamper, med Tom Andersen, John Richard Øen, og Robert Arnesen som kanskje de fremste tre i spissen for mange andre gode spillere.

Mjøndalen har fortsatt å "produsere" gode unge spillere og har helt frem til 2024 hatt spillere på aldersbestemte landslag.

MIF sitt 1999-kull vant NM for smågutt i 2014 og ble også norgesmestere i gutteklassen i 2016. Samarbeidslaget Konnerud/MIF vant også NM-gull i 2023 etter finaleseier 3-2 mot Stabæk.

NM-VINNERE 2023 (KONNERUD/MIF) Bak fra venstre: Jonas Pettersson (trener), Esther Svane Nilssen, Arman Singh, Martin Pettersson, Linus Tafjord, Kaja Ranum Vedal, Simen Holmsen, Andreas Stærkeby, Espen Tafjord (mat.forv.), Rune Stærkeby (trener) Foran fra venstre; Peter Moberg (lagleder), Gabriel Storleer-Tolo, Kristoffer Øen-Nedberg, Even Blom, Martin Blom, Martin Amadeus Nurminen, Alfred Petersen. Foran foran: Jonas Siewers-Nilsen, Birk Johan Fagereng Moberg.

MIF sitt småjentelag som ble best i Interkretsserien sesongen 2022/2023. Her fra de vant Stabækcup samme sesong. Bak fra v.: Ingeborg Vik Sundsmoen, Milla Nanett Meeg Nilsen, Josefine Frodahl Larsen, Alma Welo, Henriette Dolonen og Mia Humlebekk. Foran fra v: Esther Svane Nilssen, Oda Ruud Eriksen, Kaja Ranum Vedal og Maren Humlebekk.

I dette jubileumsheftet har vi valgt å fokusere på seniorbandyen i MIF. Om vi skulle tatt med mange detaljer om spillere og prestasjoner i de aldersbestemte klassene, og i MIF damebandy, ville heftet fått et sidetall utover det komiteen har funnet å være forsvarlig. Dessuten: alle klubbens norgesmesterskap i alle klasser fremgår av «statistikken» lengre bak i heftet.

Og – alle de mange gode spillerne for MIF som seniorer er også de som har vært dominerende i de aldersbestemte klassene for klubben. Det betyr at disse spillerne er viet mye oppmerksomhet – i dette jubileumsheftet som seniorspillere. – Likeledes vil alle klubbens norgesmesterskap og store prestasjoner fremgå i dette heftet under avsnittet «statistikk».

INNSATS

Gjennom 100 år med bandyaktivitet har MIF levert en rekke sportslige prestasjoner på svært høyt nivå. Det er en imponerende merittliste og noe vi alle er stolte av. Alle bandyspillerne har imidlertid også på et tidspunkt tatt sine første usikre skøytetak. Noen har oppmuntret barna til å ta turen ut på glattisen, gitt oppmuntrende tilrop og heiet dem fram på den første knøttekampen. Og noen i har vært der for å ta mot barn og foreldre og introdusere dem til verdens beste idrett: MIF Bandy junioravdeling. Gjennom tidene har en lang rekke engasjerte foreldre, besteforeldre og andre ildsjeler brukt sin fritid til å legge til rette for bandyaktiviteter på skøyteisen for barn og unge. Uten innsatsen fra disse, hadde kanskje ikke de store idrettsprestasjonene blitt en realitet...

Mif Bandy har i alle år hatt en aktiv og allsidig junioravdeling. Den har ikke nødvendigvis satt så mange dokumenterte spor etter seg, men den har alltid vært der som en solid plattform for MIF Bandy. Juniorgruppa drives i sin helhet på frivillig basis og en rekke ildsjeler stiller opp for å bidra med alt fra trenerinnsats og lagledelse, iskjøring, brøyting, skøyteslip, kioskdirift, dømming, cup arrangement mm.

MIF har som regel lag i alle aldersbestemte klasser, både gutte- og jentelag. Antall lag har alltid variert - avhengig av årskullenes størrelse, tilgang på istid, trenerressurser og en rekke andre faktorer. Etter at kunstisen ble etablert har stabil tilgang på is gjort rekrutteringsarbeidet enklere enn da milde vintre kunne ødelegge flere sesonger på rad.

Trenere rekrutteres fra foreldregruppene, sammen med resten av støtteapparatet til lagene. Det har vært en lang rekke trenerressurser og lagledere som har bidratt formidabelt til bandy-ungene i Mjøndalen. Dette er i grunnen verdt en egen publikasjon, men her må vi nøye oss med å si; ingen nevnt, ingen glemt. Mange av dem har en helt egen legendestatus hos de gutta og jentene de har hatt ansvar for gjennom årene. Og de vil aldri bli glemt av dem de har betydd mye for!

Gjennom årene har det blitt gjennomført utallige knøttecuper, småguttcuper og de senere årene guttecuper. Aktiviteter som har bidratt til kameratskap, samhold og idrettsglede i en gruppe som alltid har løftet i flokk og stått sammen om arrangementer. Speakertjeneste, premieutdeling, dommere, sekretariat, kiosk og bane - alt på dugnad og sjelden nei å få fra de som ble spurt. Det er ikke få barn som har fått sin første deltakerpremie på Vassenga bandycup!

Denne delen av bandygruppa har altså et fokus på inkludering, mangfold, lek og moro på isen. Alle er velkomne til å være med og gruppa legger til rette for et mangfold av aktiviteter. Bandygruppa har de siste ti årene invitert til bandyskole og skøytemoro for de minste. Alle barn har her kunnet lære seg kunsten å gå på skøyter og oppleve mestring, fart og moro på skøyteisen for en symbolsk deltakeravgift. MIF låner også ut utstyr til dem som trenger det. MIF Bandy arrangerer også to årlige skøytedisco med musikk, lys- og røykeffekter. Arrangementene er gratis og åpne for alle og er et viktig inkluderende tiltak. Mellom 300 og 500 deltakere møter på disse arrangementene. Og arrangøren koser seg like mye som deltakerne!

Bandyskole og skøytedisco er rekrutteringstiltak som bandygruppa har arbeidet med de siste årene. Konkurransen om barnas oppmerksomhet er stor og aktivitetstilbudet er mangfoldig. Bandygruppa arbeider systematisk for å holde kostnadsnivået lavt for å tilby aktiviteter for en rimelig penge for alle. Og ha attraktive og gode aktiviteter som gjør at barna trives og velger bandy som sin sport. Igjen er frivilligheten bærebjelken – det som gjøres, gjøres på dugnad. Dette er både en styrke og en utfordring i et moderne samfunn der tidsklemma er stor for de fleste og terskelen til å ta på seg et verv blir høyere og høyere.

Avslutningsvis må bandygruppas arbeid for anleggsutvikling nevnes. De siste ti årene har det blitt arbeidet jevnt og trutt med anleggsutvikling. Primært har det blitt arbeidet med en ny 7erbane med kunstis øst for dagens 11erbane. Ny 7-erbanen er nå fullfinansiert med

tilskudd fra kommunen, Gjensidigestiftelsen, Sparebankstiftelsen DNB og Sparebank ØST. Det har også vært en gledelig prioritet fra kommunens side, og de har vedtatt å rehabilitere Vassengas over 30 år gamle kunstisanlegg. Bandystyret har besluttet å koordinere

arbeidene ned 7erbanen med kommunens arbeid med rehabilitering av 11erbane for å sikre god sammenheng både mht bygging og senere drift. Per i dag er planen å prosjektere i vinter og bygge i 2025. Vi ser fram til dette med stor glede!

MIF Bandy er kjent for å ha god stemning på og rundt banen. Vi er opptatt av å se alle og inkludere alle - både spillere, støtteapparat, foreldre og dugnadsarbeidere. Vi er sammen om bandysporten - og tar vare på hverandre. MIFs klubbverdier om lagånd, innsats og kameratskap lever i beste velgående i bandygruppa.

KAMERATSKAP

STATISTIKK

DET FØRSTE STYRET 1924/25

Opmand = Formann	Martin Østgård
Medlem = «Oppmann»	Axel Borgersen
Styremedlem	Anders Christiansen
Varamedlem	Trygve Horne

STYRET I JUBILEUMSÅRET 2024/25

Leder	Tom Andersen
Nestleder	Turid Kolstadløkken
Sekretær og dugnadsansvarlig	Ann Iren Svane Mathiassen
Kasserer/økonomiansvarlig	Lisbeth Ranum Vedal
Styremedlem/leder sportslig utvalg	Runar Andreassen
Medlems- og dommeransvarlig	Johan Olaf Førde
Styremedlem	Jørn Walther Kristiansen
Styremedlem	Bent Nilssen

HEDERSBEVISNINGER – UTMERKELSER

(som er tilknyttet de respektives innsats for bandy i og for MIF, og som MIF medlem)

IBF GULLMEDALJE	Boye Skistad	1994
NBF GULLMERKET	Boye Skistad	1994
NBF HEDERSTEGN	John Andersen	1992
	Bent Gommerud	2004
	Daniel Jensen	
	Øyvind Johannesen	
	Roar Nordheim Larsen	1989
	Boye Skistad	1990
NBF BRAGDMERKE	Tom Andersen	
	Stein Arnesen	
	Tom Engstrøm	
	Åge Formo	
	Arnfinn Fredriksen	
	Jon Øivind Johannesen	
	Asbjørn Kristiansen	
	Jan Erik Kristiansen	
	Tore Walther Kristiansen	
	Nils Gommerud Larsen	
	Per Terje Markussen	
	Frank Myrvang	
	Boye Skistad	
	John Richard Øen	

MJØNDALEN IDRETTSFORENING**ÆRESMEDLEM**

Martin Østgård	1947
Daniel Jensen	1960
Boye Skistad	2000
Kjell Johansen	2010
Tore Walther Kristiansen	2010
Tom Andersen	2023

STATUETTEN

Erling Andersen	1950
Daniel Jensen	1950
Bjarne Pettersen	1954
Asbjørn Kristiansen	1975
Åge Formo	1975
Boye Skistad	1982
Stein Arnesen	1991
John Andersen	1992
Tore Walther Kristiansen	1998
Bjørn Gommerud	2001
John Richard Øen	2015
Tom Andersen	2015

GULLMERKET

Per Terje Markussen	1992
Roar Nordheim Larsen	1993
Tore Walther Kristiansen	1993
Tom Andersen	2010
John Richard Øen	2010
Pia Gunnerud Sørensen	2020

Flere av de som har mottatt æresmedlemskap, statuetten og gullmerket har vært involvert i flere idretter i MIF. De som er valgt ut i denne oversikten, er spillere og ledere som har hatt hovedtyngden sin innen MIF Bandy. Hva gjelder hederstegn er vurderingene i svært mange tilfeller umulig å anslå, om det ligger innenfor MIF Fotball eller MIF Bandy, eller en annen idrett. Vi har derfor valgt ikke å ta disse med i denne oversikten.

KLUBBKAMPER – A LAGET MINST 100 OBLIGATORISKE KAMPER

NAVN	OBLIGATORISK	TOTALT	DEBUTÅR
Tore Walther Kristiansen	504	700	1972/73
Tom Andersen	502	651	1984/85
Morten Eriksen	462	588	1989/90
Robert Arnesen	443	575	1991/92

NAVN	OBLIGATORISK	TOTALT	DEBUTÅR
John Richard Øen	431	566	1985/86
Jack Johansen	423	525	1972/73
Jørn Walther Kristiansen	420	529	1998/99
Kenneth Lauritzen	403	510	1991/92
Erik Aaslid	372	497	2009/10
Arnfinn Fredriksen	346	461	1964/65
Bjørn Gommerud	342	455	1962/63
Alexander Cras	332	405	2006/07
Stian Kristiansen	326	407	1995/96
Joachim Skinstad	317	389	2006/07
Oddbjørn Kristiansen	316	423	1962/63
Boye Skistad	304	381	1961/62
Øyvind Eriksen	302	422	1990/91
Stein Arnesen	301	381	1967/68
Patrik Døhlen Holm	296	375	2005/06
Johan Plym	292	342	1997/98
Markus Kristiansen	291	357	2006/07
Robin Cras	290	349	2008/09
Lars Lenes Johansen	286	397	1991/92
Geir Themte	279	367	1991/92
Martin Nørgaard	276	367	2010/11
Roy Themte	265	380	1989/90
Per Willy Holstad	260	372	1984/85
Jon Øyvind Johannessen	257	330	1970/71
Espen Nilssen	252	377	1984/85
Jonas Pettersson	252	292	2001/02
Per Terje Markussen	250	318	1975/76
Tom Engstrøm	240	329	1971/72
Bendik Gunnerud Sørensen	230	313	2013/14
Åge Formo	230	295	1949/50
Hans Simensen	228	305	1982/83
Asbjørn Kristiansen	222	278	1951/52
Jan Erik Kristiansen	221	293	1976/77
Tore Eriksen	212	290	1976/77
Sven-Jakob Hansen	209	305	1984/85
Nils Kristoffer Ness	204	250	1999/00
Tor-Erling Andersen	200	250	1983/84
Torbjørn Loe	188	271	1963/64
Kjetil Bergh	188	221	1998/99
Ove-Ronny Nørgaard	177	231	2005/06
Roger Hagen	172	262	1987/88
Svein Knudsen	162	226	1982/83
Lewi Ryghseter	162	201	1974/75
Svein Berntsen	158	202	1971/72

NAVN	OBLIGATORISK	TOTALT	DEBUTÅR
Stefan Mar Oddgeirsson	156	201	2017/18
Tor-Erling Gunnerud	154	203	1970/71
Oddmar Nilsen	152	212	1976/77
Tor Ivar Johansen	151	203	1986/87
Ørnulf Dahlin	151	187	1949/50
Wiggo Skistad	148	183	1971/72
Børre Gommerud	144	209	1986/87
Tor Erling Tveter	134	187	2017/18
Nils Larsen Gommerud	131	159	1935/36
Terje Clausen	130	183	1978/79
Andrej Anufrienko	126	178	2017/18
Bent Nilsen	125	159	1984/85
Jørn Hagen	122	168	1991/92
Kjetil Skistad	122	158	1999/00
Olaf Borgersen	117	147	1950/51
Frank Erik Hansen	111	139	1956/57
Yngve Hansen	109	150	1982/83
Jan Erik Holmen	108	170	1961/62
Frank Simensen	104	144	1956/57
Svein Kristoffersen	103	127	1951/52
Lars Christian Sveen	102	131	2008/09
Brede Skistad	102	125	1961/62
Per Ohrberg	101	139	1971/72
Joachim Blomen	101	110	1996/97

LEDER AV BANDYGRUPPA – STYRELEDERE/FORMENN/OPPMENN – SAMT TRENERE

I mange år innehadde en og samme person både formanns – og oppmannsjobben. Her nevnes derfor kun den personen som har vært leder av bandygruppa gjennom 100 år. Samt hvem som har hatt treneransvaret. I mange år før og etter krigen var det «opmanden», som også hadde ansvaret for treninga.

ÅR	LEDER	TRENER
1925	Martin Østgård	
1926	Martin Østgård	
1926/27	Aksel Borgersen	
1927/28	Aksel Borgersen	
1928/29	Aksel Borgersen	
1928/29	Aksel Borgersen	
1929/30	Aksel Borgersen	
1930/31	Aksel Borgersen	
1931/32	Aksel Borgersen	
1932/33	Aksel Borgersen	
1933/34	Paul Blomquist	
1934/35	Paul Blomquist	

ÅR	LEDER	TRENER
1935/36	Paul Blomquist	
1936/37	Hans T. Olsen	
1937/38	Hans T. Olsen	
1938/39	Hans T. Olsen	
1939/40	Hans T. Olsen	
1945/46	Daniel Jensen	
1946/47	Daniel Jensen	
1947/48	Daniel Jensen	
1948/49	Kristian Engstrøm	Kristian Engstrøm
1959/50	Kristian Engstrøm	Kristian Engstrøm
1950/51	Kristian Engstrøm	Kristian Engstrøm
1951/52	Eivald Holthe	
1952/53	Willy Hammerborg	
1953/54	Willy Hammerborg	
1954/55	Kjell Hoffen	
1955/56	Kjell Hoffen	
1956/57	Kristian Engstrøm	Kristian Engstrøm
1957/58	Åge Hansen	
1958/59	Bjarne Hammerborg	Bjarne Hammerborg
1959/60	Arne Kvam Horgen	
1960/61	Arne Kvam Horgen/Kjell Hoffen	Ørnulf Dahlin
1961/62	Kjell Hoffen	Ørnulf Dahlin
1962/63	Ørnulf Dahlin	Ørnulf Dahlin
1963/64	Ørnulf Dahlin	Ørnulf Dahlin
1964/65	Frank Simensen	Ørnulf Dahlin
1965/66	Daniel Jensen	Ørnulf Dahlin
1966/67	Henry Arnesen	Ørnulf Dahlin
1967/68	Willy Hammerborg	Åge Formo
1968/69	Willy Hammerborg	Åge Formo
1969/70	Willy Hammerborg	Åge Formo
1970/71	Roar Nordheim Larsen	Asbjørn Kristiansen
1971/72	Roar Nordheim Larsen	Asbjørn Kristiansen
1972/73	Roar Nordheim Larsen	Asbjørn Kristiansen
1973/74	Arne Gunnar Sivertsen	Bjørn Gommerud/Boye Skistad
1974/75	Torstein Rygh	Bjørn Gommerud/Boye Skistad
1975/76	Torstein Rygh	Boye Skistad/Bjørn Gommerud
1976/77	Torstein Rygh	Boye Skistad/Bjørn Gommerud
1977/78	Arve Somdahl Karlsen	Boye Skistad/Bjørn Gommerud
1978/79	Boye Skistad	Knut Gulbrandsen
1979/80	Per Ohrberg	Knut Gulbrandsen
1980/81	Torstein Nilsen	Åge Formo
1981/82	Torstein Nilsen/ Sveinung Andersen	Boye Skistad/Tore Fyrand
1982/83	Sveinung Andersen	Boye Skistad
1983/84	Arild Nilsen	Tore W Kristiansen/ Tom Engstrøm/Tore Eriksen

ÅR	LEDER	TRENER
1984/85	Arild Nilsen	Odd Magne Olsen/Boye Skistad
1985/86	Rune Wiik	Oddmar Nilsen/ Tore Walther Kristiansen
1986/87	John Andersen	Bjørn Gommerud
1987/88	John Andersen	Bjørn Gommerud
1988/89	John Andersen	Ole Johnny Friise
1989/90	John Andersen	Ole Johnny Friise
1990/91	John Andersen	Bent Gommerud/ Bjørn Gommerud
1991/92	John Andersen	Bent Gommerud/ Bjørn Gommerud
1992/93	Harry Solberg	Bent Gommerud
1993/94	Harry Solberg	Bjørn Gommerud /Jack Johansen/Tore W. Kristiansen
1994/95	Hans Lundgren	Bjørn Gommerud/ Jack Johansen
1995/96	Hans Lundgren	Tore W. Kristiansen/Geir Olsen/ Tore Eriksen
1996/97	Hans Lundgren	Stefan Johansson/ Bent Gommerud
1997/98	Hans Lundgren	Stefan Johansson/ Espen Enberg
1998/99	Stig Norman Jensen	Bent Gommerud/ Tore W. Kristiansen
1999/00	Stig Normann Jensen	Bent Gommerud
2000/01	Stig Normann Jensen	Bent Gommerud/ Fredrik Johansen
2001/02	Tore Walther Kristiansen	Espen Enberg/Jack Johansen
2002/03	Tore W. Kristiansen	Jack Johansen/Robert Arnesen/Jonas Pettersson
2003/04	Stig Normann Jensen	Jack Johansen/Robert Arnesen/John Richard Øen
2004/05	Tom Egil Klausen	J Johansen/R Arnesen/John Richard Øen/Torbjørn Hansen
2005/06	Roy Themte	Robert Arnesen/ Jonas Pettersson
2006/07	Roy Themte	Dag Vidar Kristoffersen/ Robert Arnesen
2007/08	Stig Normann Jensen	Jack Johansen/ Bjørn Johansson
2008/09	Stig Norman Jensen	Bent Gommerud/ Jack Johansen
2009/10	Stig Norman Jensen	Tomi Niemikorpi Jack Johansen
2010/11	Tore W. Kristiansen	John Richard Øen

ÅR	LEDER	TRENER
2011/12	Tom Andersen	John Richard Øen/ Robert Arnesen
2012/13	Tom Andersen	Mats Ericsson/Johan Plym/ Jonas Pettersson/Ove Ronny Nørgaard
2013/14	Tom Andersen	Per Erik Saikoff/ Jonas Pettersson/Ole Jo Per Erik Saikoff
2014/15	Tom Andersen	Jørn Walther Kristiansen/ Tore Walther Kristiansen
2015/16	Tom Andersen	Jørn Walther Kristiansen/ Tore Walther Kristiansen
2016/17	Tom Andersen	Jørn Walther Kristiansen/ Tore Walther Kristiansen
2017/18	Tom Andersen	Jørn Walther Kristiansen
2018/19	Tom Andersen	Jørn W Kristiansen/ Stian Oseth
2019/20	Tom Andersen	Bent Gommerud/ Robert Arnesen
2020/21	Tom Andersen	Bent Gommerud/ Robert Arnesen
2021/22	Tom Andersen	Bent Gommerud/ Robert Arnesen
2022/23	Tom Andersen	Ola Vigdal/Stian Paulsen
2023/24	Tom Andersen	Dag Erik Amundsen/ Ove Ronny Nørgaard
2024/25	Tom Andersen	Dag Erik Amundsen og Martin Nørgaard

A-LANDSKAMPER	ANTALL	DEBUT	A-LANDSKAMPER	ANTALL	DEBUT
Tom Andersen	95	1991	Yngvar Christensen	2	1940
John Ricard Øen	89	1991	Edvin Engstrøm	2	1946
Boye Skistad	55	1969	Ørnulf Dahlin	2	1954
Per Terje Markussen	50	1978	Jan Erik Holmen	2	1969
Kenneth Lauritzen	37	1998	Thor Erik Nilsen	2	1981
Jan Erik Kristiansen	34	1981	Bent Nilsen	2	1988
Stein Arnesen	29	1971	Thor Erling Andersen	2	1992
Jon Øivind Johannesen	27	1976	Tor Ivar Johansen	2	1992
Tore Eriksen	27	1982	Erling Andersen	1	1930
Tore Walther Kristiansen	25	1976	Bjarne Pettersen	1	1931
Robert Arnesen	25	1999	Arne Sand	1	1932
Wiggo Skistad	24	1976	Erik Pedersen	1	1932
Oddmar Nilsen	24	1981	Einar Olsen	1	1934
Kjetil Bergh	21	2003	Arvid Gulbrandsen	1	1936
Lars Lenes Johansen	13	2000	Tor Erling Gunnerud	1	1976
Tom Engstrøm	11	1977	<i>Følgende spillere har spilt landskamper for MIF, og for andre klubber. Totalt antall landskamper for disse:</i>		
Åge Formo	9	1953	Per Willy Holstad	98	1989
Asbjørn Kristiansen	9	1960	Robin Craz	55	2011
Arnfinn Fredriksen	9	1977	Stian Kristiansen	51	1993
Hans Simensen	7	1985	Frank Myrvang	47	1988
Nils Gommerud Larsen	6	1936	Odd Johnsen	31	1982
Markus A. Kristiansen	5	2011	Jørn Walther Kristiansen	11	2002
Espen Henrik Nilsen	4	1991	Ove Ronny Nørgaard	5	2011
Morten Eriksen	4	1995	Sondre Hammerstad	5	2015
Aage Nilsen	3	1938			
Sigurd Andre Hansen	3	1998			

A-LANDSKAMPER DAMER FOR MIF I SAMARBEID MED ANDRE KLUBBER

Navn	Kamper		Debut	
	Bandy	Rink		
Martine Døhlen Holm	38		2010	MIF, Stabæk
Hanne Garnås Nicolaisen	34		2004	MIF, Sandviken, Stabæk, AIK
Anne Marie Halvorsen Rabe		28	1984	MIF, Hasle/Løren
Ruth Eline Borge	26		2010	MIF, Solberg, Nordre Sande, Drammen
Rene Marie Røste Hansson		2	1982	MIF

A-LANDSKAMPER I BÅDE BANDY OG FOTBALL

Erling Andersen
Bjarne Pettersen
Boye Skistad
Per Terje Markussen

MIF A-LAGET FINALEKAMPER NM NORGESMESTER

1930	MIF-Trygg	2-0	1930
1931	Grane-MIF	5-2	
1936	Grane-MIF	2-1	
1937	MIF-Grane	4-0	1937
1938	Drafn-MIF	2-2	4-2
1940	MIF-Stabæk	2-0	1940
1947	MIF-Frigg	3-1	1947
1952	Stabæk-MIF	4-3	
1955	Stabæk-MIF	3-1	
1969	MIF-Drafn	2-1	1969
1972	Drafn-MIF	4-1	
1975	Ullevål-MIF	5-0	
1976	MIF-Stabæk	4-3	1976
1978	Ullevål-MIF	3-1	
1979	MIF-Ullevål	7-4	1979
1980	MIF-Ullevål	3-0	1980
1981	Solberg-MIF	4-2	
1982	MIF-Solberg	6-4	1982
1984	MIF-Stabæk	9-5	1984
1985	Solberg-MIF	4-1	
1994	Stabæk-MIF	5-0	
1996	Stabæk-MIF	8-0	
2001	Stabæk-MIF	11-1	
2002	MIF-Stabæk	6-4	2002
2003	MIF-Sarpsborg	5-3	2003
2004	MIF-Stabæk	4-2	2004
2005	MIF-Solberg	9-6	2005
2006	Stabæk-MIF	5-4	
2007	Stabæk-MIF	6-3	
2011	Stabæk-MIF	5-4	

NORGESMESTERSKAP I ALDERSBESTEMTE KLASSER JUNIOR

1955	Drafn-MIF	1-2	(Østlandsmesterskap=NM)
1963	MIF-Strømsgodset	2-1	
1967	Sagene-MIF	2-3	
1978	MIF-Ullern	16-1	
1979	MIF-Drafn	8-3	
1986	MIF-Stabæk	4-3 e.e.o	
1988	Solberg-MIF	5-6	
1988	Røa-MIF	3-11	
1993	Solberg-MIF	1-5	

GUTTER

1977	MIF-Skeid	6-1
1986	MIF-Frem 31	4-1
2016	MIF/N Sande-Ullevål	5-4

SMÅGUTT

1961	Ready-MIF	1-2
1974	MIF-Sagene	6-2
1977	MIF-Øvrevoll	2-0
1984	MIF-Stabæk	5-0
1988	MIF-Konnerud	9-0
2014	Ullevål-MIF	4-5
2023	Konnerud / MIF-Stabæk	3-2

SMÅJENTER

2023: 1.plass interkretsserien MIF

OLD BOYS/VETERAN

1996	Stabæk-MIF	1-16
2005	MIF-Stabæk	3-2
2011	MIF-Stabæk	4-3
2015	Ullevål-MIF	2-6

HANS MAJESTET KONGENS POKAL

Denne pokalen tildeles den klubben som blir norgesmester respektive år. MIF har med andre ord vunnet kongepokalen hele 14 ganger. Det kun Stabæk og Drafn som har flere kongepokaler enn MIF. Ready har også 14 kongepokaler, men 13 av disse ble vunnet i perioden 1912-1927, da det ble spilt 7'manns bandy, og i en periode da konkurransen var svært beskjeden med få klubber involvert.

HANS MAJESTETS KONGENS VANDREPOKAL

HMK Vandrepokal fikk «tilnavnet» «Den Store Kongepokalen» - og ble tildelt den klubben som hadde vunnet NM 3 ganger «raskest», mao den første klubben med 3 napp.

MIF har vunnet denne «STORE pokalen 3 ganger; hhv 1937-1940-1947, og 1979-1980-1982 samt 2002-2003-2004.

FINALER KVINNER (SAMMEN MED ANDRE KLUBBER):**9'ER BANE**

2014	Nordre Sande/Drammen-MIF/Stabæk/Skeid	3-1
------	---------------------------------------	-----

MIF A-LAGET SERIEMESTERSKAP

Fra 1912 til og med 1931 ble det ikke arrangert landsomfattende serier i Norge. Kun krets-mesterskap som seriespill, og selvsagt ordinær cup om norgesmesterskapet. Fra og med 1932 har NBF arrangert nasjonale serier med kåring av seriemestere. Som eneste klubb har MIF spilt i øverste divisjon i alle disse årene. Og klubben har blitt seriemester mange ganger. I årene før (1932-1940) og etter krigen (1946/47-1962/63) var klubbene fordelt i to avdelinger; og det ble i noen år spilt semifinaler og finale, der de to beste lagene i hver pulje gikk til semifinaler. Unntaket er årene 1956-1959, og 1973, da det kun ble spilt enkeltserie. Og der vinneren ble norsk mester. Det ble med andre ord ikke kåret noen seriemester - offisielt - før i sesongen 1975/76, da MIF vant serien suverent. MIF var også suverene i 1969, gikk gjennom serien uten tap, men det ble ikke kåret noen seriemester det året.

Offisielle seriemestere fra og med sesongen 1975/76.

1970 tallet	1975/76 - 1976/77 - 1977/78 - 1978/79	4 seriemesterskap
1980 tallet	1979/80 - 1980/81 - 1982/83 - 1984/85	4 seriemesterskap
1990 tallet	0	
2000 tallet	2002/03 - 2003/04 - 2004/05	3 seriemesterskap

ÅRETS SPILLER I BANDY - NBF ELITESERIEN HERRER (FØRSTE GANG 1996/97)

2001/02	Robert Arnesen, MIF
2003/04	Jonas Pettersson, MIF
2004/05	Jonas Pettersson, MIF

DOMMERE SOM HAR LEDET NM FINALER OG DØMT LANDSKAMPER

Navn	NM finale herrer	A-landskamp
Daniel Jensen	Drafn-Mode	4-2 1950 Sverige-Finland 1950
Ørnulf Dahlin	Ullevål-Drafn	3-2 1974
Sjur Kortgaard	Stabæk-Solberg	1-9 1989
Rolf Hatland	Solberg-Stabæk	6-3 1990
Mats Gunnar Ericsson	Stabæk-Ready	5-2 2014
Mats Gunnar Ericsson	Stabæk-Solberg	11-3 2017
Mats Gunnar Ericsson	Solberg-Stabæk	3-6 2018
Mats Gunnar Ericsson	Stabæk-Solberg	6-0 2019

Navn	NM finale damer	
Finn Rune Karlsen	N. Sande-Stabæk	3-7 2010
Mats Gunnar Ericsson	N. Sande/Drammen - Høvik/Haslum	10-4 2015
Finn Rune Karlsen	Ready/Ullevål-Høvik	1-7 2019
Jonathan Gustavsen		
Kathrud	NTNUI-Ready	1-5 2024

INTERNASJONALE DOMMERE VM BANDY DAMER

Navn	Hvor	Når
Finn Rune Karlsen	Norge	2010
Mats Ericsson	USA	2016

MIFS EUROPACUPKAMPER

1976/77	Broberg-MIF	5-3	MIF-Broberg	0-5	Hjemmekamp spilt i Mjøndalen
1979/80	MIF-Boltic	1-2	Boltic-MIF	6-0	Hjemmekamp spilt i Mjøndalen
1980/81	MIF-Jenisej	2-8	Jenisej-MIF	13-3	Hjemmekamp spilt i Ljusdal med et reservepreget mannskap
1982/83	Boltic-MIF	8-4	MIF-Boltic	0-13	begge kamper spilt i Sverige
1984/85	Jenisej-MIF	13-1	Jenisej walk over		ingen kamp i Mjøndalen
2002/03	Sandviken-MIF	4-1			
Arkhangelsk	Tornia-MIF	8-2			
	Vodnik-MIF	7-0	Bronsekamp: Tornia-MIF	6-4	
2003/04	Vodnik-MIF	15-0	semifinale		
Edsbyn			Bronsekamp: MIF-Uleåborg	6-4 (= bronse)	
2004/05	Edsbyn-MIF	10-2	semifinale		
Edsbyn			Bronsekamp: MIF-Uleåborg	2-1 (=bronse)	
2005/06	Edsbyn-MIF	15-4	semifinale		
Edsbyn			Bronsekamp: Tornia-MIF	7-5	

Oppsummert: Mange store tap, noen meget bra enkeltresultater, og - bronse i både 2003/04 og 2004/05.

MIFS KAMPER I LJUSDAL WORLD CUP ("DEX-CUPEN")

1976	Broberg-MIF	5-3	(2-3 etter WC tid, men også spilt som Ecup)
	MIF-Lesjøfors	3-1	
	Sandviken-MIF	10-0	

A-LANDSKAMPER OG VM-KAMPER SPILT I MJONDALLEN MED MIF SOM TEKNISK ARRANGØR

24.02.1961	Norge-Sovjet	1-9	naturis ute	VM-kamp
06.02.1970	Norge-Sovjet	0-9	naturis ute	jubileumskamp, NBF 50 år
07.12.1974	Norge-Finland	2-4	naturis ute	
29.01.1977	Norge-Sovjet	1-6	naturis ute	VM-kamp
13.12.1978	Norge-Sverige	4-4	naturis ute	
29.11.1981	Norge-Finland	3-4	naturis ute	
19.01.1983	Norge-Sovjet	5-9	naturis ute	
04.02.1985	Norge-Finland	4-4	naturis ute	VM-kamp
09.01.1994	Norge-Kasakhstan	4-3	kunstis ute	Vassenga
25.11.1995	Norge-Sverige	0-10	kunstis ute	Vassenga
03.02.2001	Norge-Sverige	0-9	kunstis ute	Vassenga
04.02.2001	Norge-Sverige	2-14	kunstis ute	Vassenga

DAMER - LANDSKAMPER I MJONDALLEN

15.01.1994	Norge-Sverige	5-4	naturis ute	rink
------------	---------------	-----	-------------	------

Bakerst: Hans Lundgreen, Frode Holm, Lars L. Johansen, Kjetil Bergh, John R. Øen, Jørn W. Kristiansen, Andre Andersen, Tor Tveter, Jack Johansen, Kjetil Skistad, Aleksander Abrahamsen, Tom Steiner, Arne M. Tollefsen, Kai Karlsen, Tore W. Kristiansen. Midten: Jonas Pettersson, Robert Arnesen, Magnus Nedberg, Morten Eriksen, Stian Kristiansen, Geir Themte, Terje Hansen, Daniel Ødegård, Johan Plym, Tom Andersen. Foran: Nils K. Ness, Ola, Kenneth Lauritzen.

Bakerst: Robert Arnesen, Nils K. Ness, Kai Karlsen, Thorbjørn Hansen, John Martin Kind, Milkael Gratjov, Morten Eriksen, Ivar Abrahamsen, Jonas Pettersson, Kjetil Skistad, Tom Steiner, Frode Holm, Tor Tveter, Simon Stenvall, Geir Themte. Midten: John R. Øen, John Anderson, Stian Kristiansen, Jack Johansen, Jørn W. Kristiansen, Tom Andersen, Kjetil Bergh, Johan Plym. Foran: Ola og Kenneth Lauritzen, Hans Lundgreen.

**MIF Bandy takker hjerteligst følgende personer
og bedrifter for støtte til markering av vårt
100-årsjubileum:**

Tom Jarle Ellingsen
Ulf Normann Olsen
Finn Kristiansen
Per Erik Kristiansen
Jon Terje Svendsen
Hans Morten Alm
Inge Holtelien
Ronny Andersen
Terje Bakke
John Richard Øen
Per Tveter
Terje Five
Ronny Jensen

Walther Kristiansen as
Byggmestrene Ripel & Svenne
RVS
Olsen På Hjørnet v/ Morten Olsen
CT Arita as
Kristoffersen as
Hokksund betong